

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 28

**Presidència
de l'Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando**

Sessió celebrada dia 12 de març del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA, acordada per la Comissió de Cultura, Educació i Esports, de la Sra. Montserrat Casas , rectora de la Universitat de les Illes Balears, i de l'equip rectoral, per tal d'informar sobre la situació actual de la UIB i reptes del futur: l'adaptació a l'espai europeu de l'educació superior (derivada de l'escrit RGE núm. 1489/09, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 370

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMANN:

Bones tardes, senyora presidenta. Isabel Llinàs substitueix Antoni Pastor.

LA SRA. PASTOR I SÁNCHEZ:

Encarnación Pastor a Francesc Fiol. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més substitucions?

Compareixença, acordada per la Comissió de Cultura, Educació i Esports, de la Sra. Montserrat Casas, rectora de la Universitat de les Illes Balears, i de l'equip rectoral, per tal d'informar sobre la situació actual de la UIB i reptes del futur: l'adaptació a l'espai europeu de l'educació superior (derivada de l'escrit RGE núm. 1489/09, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

Passam, idò, a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, consistent en la compareixença de la Sra. Montserrat Casas, rectora de la Universitat de les Illes Balears, i de l'equip rectoral, per tal que informin sobre la situació actual de la UIB i reptes de futur: l'adaptació de l'espai europeu de l'educació superior, que és derivada de l'escrit RGE núm. 1489/09, del Grup Parlamentari Socialista.

Assisteix la Magnífica i Excel·lentíssima Sra. Montserrat Casas, rectora de la Universitat de les Illes Balears, que va acompanyada del senyor Martí March Cerdà, vicerector primer de Planificació i Coordinació Universitària; el Sr. Nicolau Dolç Salas, vicerector de Projecció Cultural; el Sr. Antoni Llull Gilet, vicerector de Planificació Econòmica Administrativa; el Sr. Federico Garau Sobrino, secretari general -em sembla que no ha pogut assistir; de totes maneres... Passam, idò, al Sr. Víctor Cerdà Martí, delegat de la rectora per a les noves tecnologies; la Sra. Begoña Morey Aguirre, gerent; i la Sra. Patricia Traperó Llobera, directora del gabinet de la rectora.

Una vegada donada la benvinguda a la rectora i a l'equip rectoral, donaríem la paraula a la Sra. Casas per tal d'informar sobre el tema objecte d'aquesta compareixença. Sra. Casas té la paraula.

LA SRA. RECTORA DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS (Montserrat Casas i Ametller):

Moltes gràcies, Hble. Sra. Presidenta de la mesa, honorables membres de la mesa, Hble. Consellera, honorables diputades i diputats.

És realment un orgull per a mi poder presentar a la Comissió d'Educació del Parlament un projecte que m'agradaria recordar que va néixer l'any 1483, data en què es creà l'Estudi General Lul·lià com a centre d'ensenyament superior mitjançant un privilegi de Ferran el Catòlic. Transformat posteriorment en la Universitat Lul·liana de Mallorca, va desaparèixer a mitjan segle XIX, i l'any 1951 reneix l'Estudi General, i durant el procés de la transició a la democràcia, el 19 de març del 1978 es crea de bell nou la universitat amb seu a Palma, que posteriorment adoptà el nom d'Universitat de les Illes Balears. Amb la vocació de ser la universitat de tota la comunitat autònoma, l'any 1998 es creen les seues universitàries de Menorca i Eivissa i Formentera, que juntament amb el campus de Palma, la Fundació Universitat Empresa, la Fundació General, els instituts de recerca, les empreses derivades, les escoles adscrites i una xarxa de centres municipals, configuren l'actual universitat de les Illes Balears.

És un projecte que necessita el compromís de tota la societat, que té la seva representació en el Consell Social, però penso que del qual han de ser també part activa els parlamentaris que la representen. Per això el meu més sincer agraïment per haver tingut en compte la nostra sol·licitud de compareixença.

La UIB és una universitat generalista, compromesa amb una educació de qualitat que vol assolir una recerca d'excel·lència, que fa una opció ferma per la innovació i que no deixa de costat el seu compromís amb la cultura i amb l'entorn. En els seus 31 anys d'existència ha posat més de 36.000 titulats al mercat; alguns d'ells avui tenen càrrecs de responsabilitat en l'àmbit institucional i també en l'àmbit empresarial. I penso que en uns moments com ara, de crisi econòmica, potser la primera pregunta que ens podem fer es pot referir al grau d'inserció laboral dels nostres estudiants i al grau de satisfacció amb els seus estudis. A la darrera enquesta feta al 61% dels titulats d'una promoció, el 84% deia que estava satisfet o molt satisfet amb la UIB, i en una valoració d'1 a 4 li donaven un 2,97. I pel que fa a la inserció laboral, al cap de tres mesos de finalitzar els estudis el 70% feia feina, xifra que al cap de tres anys es converteix en un 91%, i el 62% diu que utilitza els coneixements i les competències adquirits durant la seva època d'estudi.

És conegut que per tal d'ajudar els estudiants i titulats de les nostres illes a cercar un treball, bé a l'empresa privada, bé al sector públic, la UIB compta amb el Departament d'Orientació i Inserció Professional, dependent de la Fundació Universitat Empresa, que dona informació a més de 3.000 usuaris cada any. En el darrer exercici, per exemple, mantenia relacions amb 618 empreses, va fer gestions per tal de poder accedir a 1.800 llocs de treball, va tramitar 686 convenis de cooperació educativa per a pràctiques en empreses, i més de 300 contractes de treball. I m'agradaria també remarcar, perquè som i volem ser la universitat de totes les Illes Balears, que des de l'any 2008 tenim un servei presencial a les seues universitàries de Menorca i d'Eivissa i Formentera en aquest àmbit de l'orientació i la inserció professional.

La UIB és un col·lectiu humà format en aquest moment per 24.337 estudiants, 648 professors a temps complert, 400 professors a temps parcial i 509 persones del personal d'administració i servei. Tenim 13.951 alumnes de grau, dels quals 8.061 cursen actualment diplomatures; 296 estudien a la seu de Menorca i 475 ho fan a la seu d'Eivissa i Formentera. Tenim 1.111 estudiants de màsters universitaris i doctorat, 4.840 de títols propis de grau i formació contínua, 1.233 d'universitats d'estiu i 3.202 de la Universitat Oberta per a Majors. De manera global m'agradaria comentar que un 12% dels estudiants de grau de les nostres illes que podrien fer estudis a la UIB decideixen iniciar-los en altres districtes universitaris; l'any passat aquest nombre va ser de 453. Però també es va produir el cas contrari, ja que 407 estudiants procedents d'altres comunitats autònomes vingueren a cursar estudis de grau a la UIB, i m'agradaria dir que aquesta xifra és remarcable, atesa la nostra condició insular.

Pel que fa al curs 2007-2008, el nombre d'estudiants dels cursos de postgrau va augmentar considerablement, de manera que el nombre de matriculats als màsters oficials es va incrementar en un 45% i el de matriculats a títols propis en un 9%, mentre que els alumnes de doctorat baixaren un 5%; es pot explicar molt bé perquè ara els màsters són, en algun cas, cursos de formació de doctorat.

També crec que cal remarcar que els títols propis que gestiona la Fundació Universitat Empresa donen resposta a la necessitat de formació al llarg de tota la vida i que també serveixen per a aquelles persones que abandonaren massa aviat el seu procés formatiu, el que jo diria que passa massa sovint a la nostra comunitat autònoma.

Els màsters oficials en doctorat de qualitat són una senya d'identitat de la UIB, perquè atreuen un nombre important d'estudiants d'altres universitats; en el darrer curs els estudiants procedents de l'Estat espanyol es varen incrementar en un 77% en aquest tipus de titulacions, i els que venien d'altres països foren un 72% d'increment respecte de l'any anterior. També s'ha incrementat el percentatge en els títols propis, que ha arribat fins quasi bé un 35%. Aquest increment correspon fonamentalment a estudiants d'Iberoamèrica i de la resta d'Europa.

A més dels estudiants que arriben a la UIB per cursar generalment màsters o doctorats, voldria destacar el paper de les xarxes d'intercanvis, que inclouen estudiants i en molts casos també personal docent investigador i personal d'administració i serveis. Així, mitjançant la xarxa Erasmus d'intercanvi amb Europa, el curs passat varen sortir 227 estudiants i en varen arribar 218 a la nostra universitat. També es varen cobrir 35 places per fer pràctiques en empreses de països de la Unió Europea; Alemanya és el país amb el qual hi ha un major nombre d'intercanvis. A aquesta xarxa cal afegir els programes SICUE-Sèneca amb la resta d'Espanya, CINDA amb Iberoamèrica, CIEE i ISEP amb els Estats Units, Erasmus Mundus Averroes amb els països de l'euromediterrània, i DRAC, d'intercanvi entre les universitats de parla catalana. Crec que és remarcable que el nombre d'estudiants d'intercanvi es va incrementar un 76% respecte a l'any anterior. Per tal d'afavorir la integració d'aquests estudiants d'intercanvi, la UIB té un programa integral d'acollida, des del punt de vista administratiu i també d'allotjament, que ens agradaria poder

millorar, i també ha elaborat un *kit* de supervivència en llengua catalana que ja s'envia als estudiants al seu país d'origen.

Quant a l'organització dels estudis, actualment es poden cursar 19 llicenciaturs, 3 de les quals són de segon cicle, 8 diplomatures i 5 enginyeries tècniques, que estan distribuïdes en 6 facultats i 4 escoles, i a aquests estudis hem d'afegir els que es cursen a les 4 escoles adscrites.

El programa Campus Extens d'ensenyament virtual ha permès la implantació dels estudis a les seues universitàries de Menorca i d'Eivissa i Formentera, on actualment es poden cursar estudis d'administració i direcció d'empreses, de ciències empresarials, de dret, graduat en seguretat i ciències policials, que és un títol propi de la universitat, infermeria, mestre en educació especial i infantil i turisme a les escoles adscrites. Duem a terme més de 4.000 hores anuals de videoconferència; així mateix impartim el títol d'educació social *on line* amb el suport del Banc de Santander; un màster d'aprenentatge *on line* per a professorat de secundària i 86 assignatures al campus compartit del G9 d'universitats. El nombre total de matèries que fan servir el suport virtual del Campus Extens és de 1.056.

És bo esmentar aquí que la nostra presència a les illes menors, per dir-ho així, no es redueix a un mínim, sinó que de manera creixent anem incorporant-hi activitats per assegurar la formació complementària dels estudiants a les seues: el programa ICESAC, les activitats del programa Universitat Oberta i tallers, i les universitats d'estiu permeten als estudiants fer activitats complementàries a Eivissa i a Menorca. I deixeu-me dir igualment, amb gran satisfacció almenys per la meua part i de tot l'equip directiu, que el mes de febrer vàrem inaugurar una nova iniciativa acadèmica a l'illa de Formentera, que no és simbòlica si s'entén com l'inici d'unes intervencions d'abast més ample que ja s'estan estudiant des de l'ICE i el vicerectorat de Projectió Cultural.

El primer objectiu quan arribàrem al rectorat fou adaptar els estudis a l'espai europeu d'educació superior, un sistema que permet l'harmonització de les titulacions amb 46 països d'Europa amb la finalitat de facilitar l'homologació dels títols així com la mobilitat dels estudiants, no solament durant la realització dels estudis sinó també quan s'hagin incorporat al mercat de treball. És un sistema que estructura els estudis en grau, màster i doctorat, tot introduint un nou model educatiu basat en l'ensenyament aprenentatge i en la necessitat de formació al llarg de la vida, una gran oportunitat per incrementar la qualitat de les universitats apropant-les a la societat i fent una opció clara per la universitat pública. Malauradament aquest apropament a la societat ha estat mal entès per algun sector i s'ha començat a parlar de la privatització de la universitat, una idea que està molt allunyada de l'esperit de l'espai europeu.

En el transcurs d'aquest any acadèmic s'ha portat a terme el disseny i l'elaboració de 29 titulacions de grau adaptades a l'espai europeu, 25 de les quals estan en aquests moments sotmeses a verificació, i per dur a terme aquest procés es va elegir en cada centre una comissió d'elaboració i disseny de cada pla d'estudis amb representació dels tres estaments universitaris -professorat, personal d'administració i serveis i estudiants-, que varen consultar assessors externs relacionats amb cada estudi de grau per tal de tenir en compte les necessitats socials en cada un dels àmbits. S'imparteixen també 27 titulacions de màster i 18 doctorats ja adaptats a l'espai europeu d'educació superior, 9 dels quals tenen menció de qualitat, 6 estan a l'àmbit de ciències, 1 en el de jurídiques i socials i 2 en l'àmbit d'humanitats. En aquest procés no s'ha eliminat cap camp del coneixement de la nova oferta. Per altra banda, la reconversió d'alguns màsters que abans eren títols propis de la UIB en màsters oficials, n'ha suposat també la reconversió dels preus de matrícula en preus públics, i per això mateix les matrícules s'han abaratit de manera substancial. Són aquests, jo diria, exemples clars de la vocació de servei públic de la universitat, la defensa dels estudis i la facilitació de l'accés econòmic a l'educació superior.

Però la universitat és fonamentalment un centre de creació de coneixement, el qual transfereix per tal de produir riquesa i innovació i incrementar el benestar de la societat. Quina és la situació de la recerca a la UIB? A la nostra universitat tenim 126 grups de recerca, 34 dels quals són competitius segons les avaluacions externes de les diferents convocatòries del Govern de les Illes Balears. Cal remarcar que el 87% del personal fa la investigació en grups de recerca; això ho propiciat l'existència d'instituts de recerca. En tenim 5: l'Institut de Física interdisciplinària i sistemes complexos i l'Institut Mediterrani d'estudis avançats, ambdós instituts mixtos amb el Consell Superior d'Investigacions Científiques; també l'Institut universitari d'investigació en ciències de la salut, l'UNICS; el Centre de Recerca Econòmica, en col·laboració amb Sa Nostra; i l'Institut d'Aplicacions computacionals de codi comunitari, conjuntament amb l'empresa GridSystems.

Què li reporta, a la UIB, aquesta creació de coneixement? Doncs, a més de la necessària i adequada transmissió a l'alumnat, la universitat ingressa anualment 6 milions d'euros de mitjana en projectes competitius, que l'any 2007 es repartiren en quatre projectes europeus, 20 de nacionals, 25 de la comunitat autònoma, 13 accions especials del pla nacional i 44 del Govern balears, i els resultats quedaren reflectits en 133 llibres, 458 capítols de llibre, 217 publicacions en revistes nacionals i 686 en revistes internacionals. Això permet situar la nostra universitat en el número 6 del rànquing de les 48 universitats públiques espanyoles pel que fa a trams de recerca del professorat, tal com reflecteix un estudi recent fet per professors de la Universitat de Granada. Ocupem el número 15 quant a projectes de recerca i desenvolupament, just després de la Universitat de Barcelona i per davant de la de València, i el número 16 quant a doctorats amb menció de qualitat per davant de les universitats de Barcelona i València. Però no tot és tan engrescador: ocupem el lloc 26 quant a articles indexats, el que s'anomena ISI, i estam a la cua en el rànquing per tesis doctorals i no gaire millor en les anomenades beques FP1 de formació de professorat universitari que es demanen per fer la tesi, i aquests són índex que sense dubte ens cal millorar.

Voldria remarcar també que mantenim unes bones col·laboracions internacionals. Així, en el període 1990-2005 el 41% de les publicacions es feren en col·laboració amb investigadors d'altres països i això ens permet col·locar-nos segons en el rànquing d'universitats públiques després de la Universitat Pompeu Fabra i per davant de la Universitat Politècnica de Catalunya. A tot això ens ajuden, també, els investigadors dels programes Ramon i Cajal, els contractats postdoctorals i Juan de la Cierva, els investigadors de programa I3, índex i programes que sens dubte podrem millorar amb la posada en funcionament del programa IDEA previst en el Pla de ciència i innovació de les Illes Balears 2009-2012 que recentment fou presentat pel Govern.

Però, aquesta crisi de coneixement s'ha de transformar també en riquesa per a la millora del benestar de la societat de les Illes Balears, en això està basada la nostra relació amb les empreses, en la necessitat recíproca d'avançar pel camí de la innovació. En aquest paper ens ajuda la Fundació Universitat-Empresa en diversos programes de valorització i transferència de coneixement, uns programes que reporten a la Universitat 3.000.000 d'euros anuals en contractes i convenis. Des de la nostra arribada al rectorat tenim sis càtedres noves d'empresa, la UIB ha creat ja deu empreses derivades i 31 patents, onze de les quals estan transferides a empreses, i en aquest àmbit també voldria destacar participació en programes organitzats pels diferents governs de les Illes Balears com el de xarxes tecnològiques que en la darrera edició varen reportar més de 3.000.000 d'euros a les empreses que varen participar en projectes d'innovació i també vuit contractes per als joves titulats.

Amb la col·laboració del Govern de les Illes Balears i Sa Nostra hem iniciat el programa Reset per detectar i promocionar joves emprenedors als quals gràcies a la col·laboració amb entitats bancàries facilitem també els microcrèdits que necessiten per poder anar a la incubadora d'empreses del Parc BIT.

L'arrelament en l'entorn i la difusió de la creació de la recerca s'aconsegueix també amb la projecció cultural. Les activitats culturals insisteixen en la qualitat avalada per professionals de procedència universitària, però també d'altres institucions o col·lectius estatals internacionals que afegeixen a la qualitat acadèmica la diversitat i la pluralitat de plantejaments i aportacions i una bona mostra de la salut de les activitats culturals la trobem en les edicions de les universitats d'estiu a més de les activitats de la Universitat Oberta de Majors amb els programes de Diploma Sènior, la UOM als pobles de les Illes, la UOM a les barriades de Palma i la Universitat Internacional d'Estiu per a sèniors.

Una de les característiques de les activitats culturals universitàries és el fet que són obertes i gratuïtes a tota la societat i el resultat pensem que no pot ser millor. En un any 2.138 espectadors assistiren a les activitats de cinema, 1.640 a les de teatre i dansa i 2.980 a les activitats musicals. Penso que tot és una mostra de la vocació de servei públic de la UIB, una universitat que cerca la capillaritat de la transmissió de coneixement en llocs i col·lectius que difícilment podrien donar cap benefici econòmic a una universitat pensada en termes mercantilistes. Aquesta vocació de la UIB és irrenunciable perquè és connatural a la seva essència.

De quin pressupost disposem per fer això? El pressupost de l'any 2009 és de 92.451.336,38 euros -procuraré no donar-los més xifres amb tant de detall- i ha experimentat un 7,7% d'increment respecte de l'any anterior. Això ha estat possible gràcies a l'augment del 9,3% de transferència nominativa del Govern de la comunitat autònoma, que volem agrair perquè presenta una aposta per la Universitat en un moment de crisi econòmica. El 84% de l'increment pressupostari està destinat a cobrir despeses de personal, capítol del qual cal destacar 600.000 euros dedicats a l'increment de plantilla necessari per adaptar les titulacions a l'espai europeu d'educació superior. La major part de l'increment restant està dedicat a inversions reals que conjuntament amb les infraestructures a què s'ha compromès el Govern de les Illes Balears, mitjançant el consorci COFIU, han de permetre l'adaptació dels nous estudis de grau màster i doctorat amb garanties de qualitat. Voldria remarcar, també, que cada seu universitària té un cost de funcionament d'1.000.000 euros anual.

El 45% del pressupost està destinat a recerca i desenvolupament, capítol en el qual es consolida la partida de contractes postdoctorals, s'afegeixen places de contractes (...), una partida també per a beques predoctorals amb la finalitat d'incrementar el nombre de tesis doctorals nascudes a la UIB. El pressupost contempla una transferència nominativa de 4.928 euros per estudiant que representa un increment de l'11,9% respecte de la de l'any 2008. Amb dades del 2006, que són les darreres de què disposem, ocupàvem el lloc 10 entre les 17 comunitats autònomes, o sigui ens trobàvem per sota de la mitjana. Cal tenir en compte que l'adaptació dels actuals estudis a l'espai europeu crea unes necessitats de plantilla de personal docent investigador i de personal d'administració i serveis que suposaran una despesa de 2.000.000 anuals durant quatre anys. Això també comportarà disposar de les infraestructures necessàries per poder-ho dur a terme amb garanties de qualitat. Així són urgents, com comentava abans, les compromeses pel Govern, l'edifici interdepartamental 2 per donar una ubicació adequada a estudis d'infermeria i fisioteràpia, l'edifici d'aules d'arquitectura tècnica; l'edifici del Parc BIT per a grups competitiu de recerca, com també la ràpida execució de la finalització de les obres de ca n'Oleo, l'ampliació del Centre de Tecnologies de la Informació i la reforma de l'edifici catalogat de la Riera per adaptar-ho a persones amb necessitats especials. D'altres també necessàries seran sol·licitades en el nostre projecte de Campus d'Excel·lència que conjuntament amb la possibilitat d'implantació de nous estudis marca els nostres eixos de futur.

Les possibilitats i demandes de nous estudis estan de moment circumscrites a la possibilitat del títol de Medicina, títol de grau de Medicina. La integració de l'Escola de Relacions Laborals a la UIB, el títol de grau de Seguretat i Ciències Polícials i el títol de grau de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport. Quant al grau de Medicina, el 21 d'octubre del 2008 el Parlament de les Illes Balears aprovà una resolució que insta a la UIB perquè iniciï les actuacions necessàries per implantar aquests estudis, en aquests moments la Universitat fa feina en la definició del projecte mitjançant una comissió nomenada al Consell de Govern que elabora el pla d'estudis, el pressupost i les infraestructures necessàries per a la seva implantació.

Quant a la integració de l'Escola de Relacions Laborals, a l'actualitat té un estatus de fundació i és escola adscrita a la UIB, té 381 alumnes en total, 76 de nou ingrés en el darrer curs acadèmic i es tracta d'uns estudis amb llarga tradició i demanda, però l'adaptació a l'espai europeu d'educació superior requereix que l'escola s'integri plenament a la Universitat i que els estudis passin de tres a quatre anys de durada. De moment, una comissió elabora el projecte de pla d'estudis pensant en un model semipresencial.

El títol de grau de Seguretat i Ciències Polícials en l'actualitat és un títol propi iniciat l'any 2005, té actualment 161 alumnes i 47 de nou ingrés en el darrer any acadèmic, és finançat per l'Escola Balear de la Funció Pública -Conselleria d'Interior- que té molt d'interès per consolidar aquests estudis com a oficials atesa també la demanda demostrada i la important efecte de millora en la qualitat de serveis públics com seguretat, policia, bombers, etc. En l'actualitat s'han iniciat gestions per definir les possibles característiques del pla d'estudis.

Quant al títol de grau de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, la Conselleria d'Esports i Joventut impulsa la iniciativa d'implantació d'aquests estudis de grau perquè podríem aprofitar també la disponibilitat d'espais i instal·lacions del poliesportiu Prínceps d'Espanya.

Aquestes darreres iniciatives estan encara pendents d'una reunió amb la Conselleria d'Educació i Cultura i per descomptat han de ser aprovades pel Consell de Govern i pel Consell Social per iniciar-ne la seva tramitació en el procés de verificació. La UIB considera també imprescindible que tots els nous estudis tinguin un pressupost específic separat, per tant, de la transferència nominativa corrent general durant el període de la implantació que és normalment de la durada dels estudis més dos anys addicionals. D'aquesta forma el càlcul de cost real de cada estudi és molt més acurat, i una vegada completat el procés el cost de l'estudi nou queda incorporat a la transferència nominativa corrent.

Ampliar l'oferta d'estudis, com poden veure, és també una necessitat, però és en el postgrau on la UIB es juga el prestigi i les possibilitats de supervivència com a universitat, és per això que insistim en una política d'infraestructures i beques que sigui especialment valenta en aquest camp. Com a primera passa hem decidit presentar-nos a la convocatòria de Campus d'Excel·lència Internacional, un projecte que hem centrat en la construcció d'un centre de postgrau per incrementar el grau d'internacionalització des d'un punt de vista docent i científic així com per augmentar el nombre d'estudiants de màster i doctorat d'altres països. La construcció d'aquest centre al campus permetria racionalitzar horaris, disposar de despatxos per a professorat, graduats que vénen d'altres països a fer llargues estades a la UIB quan s'imparteixen doctorats compartits, així també com per exemple la realització regular de *workshops* compartits amb l'Institut Max Blanc que ja s'han iniciat i que voldria remarcar que és l'única universitat a l'Estat espanyol que ho pot dur a terme en aquest moment.

Tots aquests aspectes han de revertir també en l'increment de la transferència del coneixement. Aquest edifici substituiria l'actual edifici prefabricat que amb més de dotze anys d'antiguitat no disposa a bastament de condicions d'habitabilitat i seguretat. El centre de postgrau, juntament amb l'adaptació dels actuals laboratoris de docència, recerca a l'actual normativa de prevenció de risc laborals permetrà millorar també el rendiment acadèmic dels estudiants que disposarien d'instal·lacions més adients. El nostre objectiu és millorar molt el percentatge d'aprovat entre els estudiants de grau amb l'adaptació a l'espai europeu d'educació superior. La mitjana se situa en el 60% i hem de superar, amb molt, el 70.

Igualment l'increment d'estudiants de doctorat implica l'augment del nombre de tesis doctorals i de publicacions, la construcció del centre de postgrau esdevé imprescindible per al desenvolupament correcte de la UIB i ha de venir acompanyada d'una política de beques ja encetada per la Universitat per cursar màsters i doctorats amb menció de qualitat, per exemple, amb beques a través de la UIB en col·laboració amb el Banc de Santander, beques vinculades a projectes competitius que no hagin pogut obtenir becaris per a la realització de tesis doctorals, etc. Aquest centre permetrà també la realització de màsters lligats al desenvolupament d'estructures singulars com Oceandit i Citur que comencen el seu camí a la nostra comunitat, seria el cas de la relació, per exemple, de la plataforma Oceandit amb el màster d'anàlisi i gestió de les zones litorals i de Citur amb el màster de turisme i medi ambient.

Per una altra part també s'haurà d'incrementar el desenvolupament de la plataforma de tecnologia virtual Moodle per poder augmentar el nombre de màsters en línia, una plataforma que té actualment també és emprada per a un projecte anomenat Open Course Ware que feim amb col·laboració amb el Grup Universia. El projecte aniria acompanyat d'un laboratori Universitat-Empresa que permetria donar servei a les empreses derivades que pensem que s'incrementarien amb la formació de nous doctors i que podria donar també el necessari servei a moltes pimes de les nostres illes que no disposen de les infraestructures necessàries per dur a terme algunes de les anàlisis que necessiten. Ens permetria també millorar l'entorn territorial del campus convertint la part sud en una zona de vianants, delimitant el carril per a bicicletes com també canalitzant les aigües de pluja de la zona oest que provoquen algunes inundacions i embellir també la zona BIC de la font de la vila que forma part, com saben molt bé, del complex del campus universitari.

Hble. Sra. Presidenta, Hble. Consellera, Hbles. Diputades i Diputats, aquesta és la universitat que volem, una universitat que vol aprofitar l'oportunitat que li brinda la construcció de l'espai europeu per fer-se més eficient i arrelada, per servir millor a la societat que la fa possible i que vostès representen, i fer-ho amb el nivell de qualitat tan alt com el que desitgem per a aquesta terra, per això estam segurs que podrem comptar amb tots vostès per arribar-hi. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Casas, per la seva explicació. Procedeix ara la suspensió de la sessió, si així ho demanen els portaveus. Per tant, entenc que podem continuar, molt bé. Per tal de formular preguntes o observacions intervendran els diferents grups i en primer lloc li correspon a la portaveu del Grup Socialista, Sra. Alberdi. Té la paraula per un temps de deu minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, presidenta. Cal començar donant les gràcies a la Sra. Rectora i al seu equip per acceptar la convidada de la Comissió d'Educació a fer aquesta compareixença i igualment jo estic molt contenta -perdó per haver arribat tard, he tingut una confusió amb l'horari de la compareixença i per això he arribat una mica tard-, estic molt contenta de l'interès que ha mostrat la Sra. Consellera per ser aquí perquè em sembla que dóna la impressió del que ha de ser això exactament, no?, el Govern atén a les necessitats, la Universitat volent explicar als representats de la ciutadania quines són les seves prioritats, les seves deficiències, els problemes i les seves mancances i tots a temps de buscar les millors solucions o sigui que estic encantada d'aquesta compareixença. Quan l'estava preparant vaig comprovar, em sembla que la darrera es va fer l'any 2000 quan hi havia de rector el Sr. Huguet, a la passada legislatura no vàrem tenir cap compareixença, potser perquè no la vàrem demanar, però bé, el cert és que estic encantada que hi hagi aquesta on parlem d'aquest model d'universitat que volem que vostè ens ha explicat a grans trets, però que ara mateix està condicionada per una sèrie de decisions que depenen també de la voluntat de la Universitat, dels recursos que podem disposar, però de qüestions que vénen de fora, que han de veure amb la convergència europea, que -per descomptat- haurem de veure com incideixen en la idiosincràsia de la nostra UIB, i tant de bo puguem repetir aquesta trobada dintre d'un temps no massa llarg quan ja s'hagin pres aquestes decisions i puguem valorar tots junts com va aquest camí que recorrem juntament.

Vostè, Sra. Rectora, perdoni, he arribat tard, però em sembla que ha tocat especialment, jo vaig centrar la petició en quatre temes i vostè n'ha tocat dos amb molta amplitud que és tant la investigació com les noves titulacions i també ha parlat de les necessitats que vénen derivades de l'adaptació a l'espai europeu. Ens ha parlat, sobretot, dels recursos que hi cal destinar, però encara que vostè ha parlat d'això jo tenc una preocupació que m'agradaria transmetre-li, si no ho tenc mal entès els plans d'estudi -vostè ja ho ha dit- de les diplomatures i les llicenciatures existents que passen a grau, que es varen aprovar l'estiu passat, encara estan pendents -em sembla que ha dit 25 d'elles- de la certificació de l'ANECA, es preveu -em sembla- que fins al maig no tindrem aquesta certificació, o no, ara vostè m'ho diu. Però jo tinc una preocupació perquè vostè ha parlat en un moment de l'espai europeu i ha expressat una preocupació de la qual a mi m'agradaria parlar-ne una mica més i que té a veure amb aquest malestar que sento que hi ha per part d'una part de la comunitat universitària, fonamentalment per part dels estudiants, que crec que té gran part de la seva base en una mancança d'informació o en una informació mal donada, poc donada..., no ho sé exactament. Però m'amoïna això.

Si realment encara no tenim els estudis certificats per l'ANECA i s'ha de preparar un abundós material per part del professorat perquè si volem començar el curs del 2009, si s'aprova el maig, als professors quanta estona els quedarà per preparar aquest material?, encara que m'imagino que ja estan començant, perquè ja s'han presentat els plans d'estudis i moltes modificacions no hi haurà, però bé, posar-s'hi seriosament serà quan ho tinguin i sobretot fer els plans docents m'amoïna i una de les coses que també en el malestar dels estudiants és aquesta percepció que l'esperit de Bolonya no permetrà que una gran part del nostre alumnat compagini els seus estudis amb la vida laboral, d'alguna manera estarà exclòs. Llavors pensant i parlant amb diverses persones de les comunitat universitària que he tingut oportunitat aquests dies mentre preparava la intervenció, pensàvem preguntar-li a vostè si hi ha alguna possibilitat, si la universitat s'ho ha plantejat la possibilitat de retardar la implantació del grau, no ho sé, jo li faig aquesta pregunta, però completament des del desconeixement dels avantatges i dels inconvenients, no sé si és impossible fins i tot legalment, però si fos possible no sé si això ens permetria un coll que permetés donar aquesta informació..., però jo pensava que els nois i les noies que estudien als instituts quan es vagin a examinar el juny sabran si es poden matricular als graus o es poden matricular de llicenciatures, o diplomatures? No ho sé. Aquesta és la meva pregunta.

Li he de dir que he tingut moltes converses aquests dies..., bé aquesta seria la primera pregunta, si hi hauria..., si aquesta necessitat d'endegar-ho el curs 2009-2010 està ja absolutament decidida i com salvarem aquestes qüestions de manca de temps, que a mi em sembla que existeixen.

Jo he parlat amb molta gent i seré molt breu, he tingut la percepció que quant a l'alumnat, a pesar que estan en una actitud reivindicativa forta, una part, tenen la sensació que la relació amb vostè és molt fluïda, que la informació flueix molt fàcilment. Li he de dir perquè jo he preguntat, vols fer alguna pregunta a la Sra. Rectora, no la Sra. Rectora informa molt adequadament, i el Sr. Vicerector de l'alumnat també i no se li ha de fer cap pregunta. Bé, però a mi se m'acudia aquesta cosa quan he vist què passava amb els estudiants de Bolonya, sempre he pensat que hi havia profunds malentesos, no sé si provocats, però que a mi em sembla que exigeixen una flexibilitat per part de la Universitat per adaptar-nos a un alumnat que realment necessita de vegades compaginar feina i estudis.

I en segon lloc, i no té res a veure amb el tema de Bolonya, però sí ha estat una cosa que nosaltres n'hem feta una senyera des de la Universitat i vostè mateixa, en el seu programa electoral i ara mateix m'agradaria saber com es troba. L'altre dia preparant una intervenció que vaig fer per al Dia Internacional de la Dona, vaig veure les xifres que sortien en els diaris sobre les diferències de gènere..., ja hem aconseguit a les universitats ser més dones llicenciades que homes, però quan començam a pujar els esglaons docents, la cosa baixa considerablement i ens trobam que per exemple per cada catedràtica hi ha 44 catedràtics a la universitat espanyola, en general, dades del 2006-2007. No vull dir que aquestes siguin les de la nostra universitat, però bé, més o manco. Hi ha 10 catedràtiques per cada 44 catedràtics. Com que la nostra universitat des del 2004 ha volgut ser puntera en aquest tema, vostè ho ha dit molt bé, la universitat està ancorada profundament a la societat i no solament vol fer aquesta

transmissió del coneixement i de la creació del coneixement que s'hi fa, sinó que vol ajudar a la seva millora general. Jo sé que quan el 2004 es va crear l'Oficina per a la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, vàrem ser pioners i sé que hi ha un projecte de pla d'igualtat d'oportunitats. I a mi m'agradaria -i ja acaboque vostè ens pogués fer una mica d'ampliació en aquest sentit.

Reitero el meu agraïment a tot l'equip rectoral i a la Sra. Rectora.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Casas, prefereix contestar a cada intervinent o a tots en conjunt?

LA SRA. RECTORA DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS (Montserrat Casas i Ametller):

Si volen contesto un per un, no sé si això ens allargarà massa, vostè és la presidenta i vostè mana.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vostè decideix.

LA SRA. RECTORA DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS (Montserrat Casas i Ametller):

No perquè la intervenció ha estat un poc llarga, més que res per no perdre el fil. Si em permeten ho faré així, però repetesc, si això canvia la dinàmica normal de la comissió, en cap moment no voldria incidir sobre aquest tema.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cada compareixent opta per una manera o l'altra. Per tant, si vol contestar individualment té la paraula.

LA SRA. RECTORA DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS (Montserrat Casas i Ametller):

Estaré encantada de totes les compareixences que pugui fer en el Parlament en el futur. Per tant, li agraeisc moltíssim que m'ofereixi i gràcies també per la pregunta.

Efectivament, dia 5 la verificació dels plans d'estudis encara no estan, però pensem que treballem en un escenari que és molt millor d'aquelles universitats que iniciaren ja aquest any l'adaptació a l'espai europeu, que n'hi ha algunes, perquè el que varen tenir aquelles universitats fins al mes de febrer del 2008, si no record malament, per presentar els títols i tots aquells que varen tenir verificació favorable estan avui en dia implantats. Llavors nosaltres sí tenim algunes notícies encara parcials, que són favorables i que no són evidentment definitives, i per tant, treballem i estem fent feina perquè en el curs 2009 nosaltres iniciarem 25 titulacions de grau adaptades a l'espai europeu. Les altres quatre que manquen són quatre títols d'enginyeria que malgrat les comissions havien elaborat la proposta de pla d'estudis, com que tres són titulacions regulades i una que és la d'informàtica no, però per dir-ho així, té aspiracions a ser-ho, es va esperar que sortissin les directrius que ara ja tenim i en aquest moment estan fent feina, polint les coses i evidentment aquestes ja pensem que serà per al 2010.

Bé, els professors en aquest moment s'ha avançat tot allò que és la presentació del compromís d'ordenació acadèmica un mes, i els departaments presenten en aquest moment quin és el professorat que impartirà les assignatures dels plans vells, perquè en tots els plans d'estudis, la implantació serà gradual. És a dir, que el curs que ve només es farà en tot cas primer de pla nou adaptat, tot estudiant que hagi començat en el pla antic, d'acord amb allò que marca la normativa, si vol podrà acabar en el pla antic, pensant que després es quedarà un cop s'acabi el pla antic, dos anys més sense docència, tal com marca la normativa. Per tant, el professorat ja està en ruta preparant pràcticament les guies docents, nosaltres ja tenim l'acord normatiu que portem en el proper consell de govern, que crec que és dimecres que ve, de creació de consells d'estudis per garantir la qualitat de cada pla d'estudis, i és des d'aquest punt de vista que feim i que volem fer feina.

Vegem, és veritat que de vegades es parla de manca d'informació, potser amb això no li diré que diferirem, però aquest procés va començar l'any 92, quan grups d'experts es varen reunir, entre ells si no record malament, Federico Mayor Zaragoza i varen decidir que un dels motors d'Europa, i jo som una europeïsta convençuda, havien de ser les universitats. Quan varen dir això, es varen adonar que Europa era un desgavell universitari en el sentit, i el nostre país n'era un exemple i dic, perquè ho he dit públicament a molts llocs, que era una vergonya nacional que quan un titulat universitari de qualsevol país d'Europa venia aquí i començava un procés d'homologació del títol, podia durar el que no estava escrit. I era igual que vingués de Cambridge o que vingués de Villalobillos del Congillo, allò era un desastre. I un que tenia una titulació de l'any 2006 d'una universitat se li demanava una cosa i a un altre de la mateixa promoció, se n'hi demanaven una altra.

Per tant, què es va intentar? Harmonitzar les universitats europees, i d'aquí neix el procés d'adaptació a l'espai europeu d'educació superior, facilitar la mobilitat, no solament dels estudiants, sinó també dels que havien arribat al lloc de treball. A l'any 98 surt el primer document i signen això 46 països, la Declaració d'adaptació a l'espai europeu. Ens hem passat molts d'anys per parlar-ne, no sé si informant o no, però parlar-ne sí que se n'ha parlat. I ara hem arribat a un moment que tenim ja la línia terminal del 2010 i que tothom s'ha posat a fer la feina.

Conec bé països, com els Països Baixos, que fa temps que ja han implantat això i que funciona perfectament.

Per tant, si vol l'opinió de la universitat és que la feina s'ha fet, tothom hi ha participat, acabo d'estar amb el director general d'Universitats i com molt bé vostè sap, avui era aquí perquè hem fet una sessió informativa amb els estudiants. La universitat ha fet moltes sessions informatives a les quals de vegades hi assistien dos estudiants, ara n'hi ha més. I per a nosaltres el més important és que la verificació es faci a temps i estam en el camí. Jo formo part de la Comissió de Verificació del Consell d'Universitats, estem en el camí per fer-la i que s'implanti, pensant que s'implantarà el primer curs, per què? Perquè pensem que la Universitat de les Illes Balears ha de poder oferir títols europeus l'any que ve, com ja estan fent altres universitats de l'Estat. Aquesta és la nostra aposta i estic segura que puc comptar amb el Govern de les Illes Balears per portar-la a terme, com s'ha demostrat també en el pressupost d'aquest any. Farem totes les sessions informatives que facin falta, de fet li vull dir que ja les hem fet, hem posat obligatòriament representació dels estudiants a cada comissió d'elaboració dels plans d'estudis; qualsevol document que ve del ministeri s'envia als estudiants, no només al consell d'estudiants que és qui té la representació legalment per estatut, sinó també als estudiants que sabem perfectament que plantegen, per dir-ho així, una posició que és crítica. El que passa és que de vegades i em permeto dir-ho aquí, més que crítica és refractària perquè pots dir el que vulguis dir, que sense cap tipus de raonament el discurs és el mateix. I ho dic de vegades també dolguda, i avui ho he dit a la reunió amb els estudiants, continuen demanant un referèndum vinculant en el qual la universitat s'impliqui. He explicat pel dret i pel revés que els estatuts de la Universitat de les Illes Balears no preveuen que la universitat organitzi cap referèndum, la LOU tampoc i que entenc que qualsevol ordenament jurídic diu que una institució pública no pot utilitzar recursos humans i materials per fer un referèndum d'una llei que està per sobre de les seves competències. I quan he tornat a explicar això, doncs ha tornat contestar un senyor, com molt bé ha dit la rectora, no hi ha cap objecció, se les inventa ella, perquè fem un referèndum vinculant. Jo de vegades no entenc..., suposo que m'expresso malament, però hi ha coses que són autènticament ...

O sigui, jo crec que és bo en aquest moment que se sàpiga i no venir aquí a parlar d'aquest tema, hi ha una dotzena si els comptem bé, d'estudiants que des de 15 de desembre, com que ha sortit a molts mitjans de comunicació, doncs també és públic, que ocupen el *hall* del Ramon Llull. Cal dir que després que el consell de govern va dictar unes mesures de comportament, el comportament allà dintre malgrat que la convivència sempre és difícil en aquests casos, és correcte, que això li costa a la Universitat de les Illes Balears en seguretat uns 260 euros cada dia, de mitjana. Clar, un pot optar per no posar-n'hi, de seguretat, però al cap de tres dies que són allà dintre, sense seguretat suplementària, tot l'edifici va aparèixer pintat. I ja no és perquè es pinti o no es pinti l'edifici, però si segons la seva versió va entrar algú aliè i va fer això perquè ells estaven dormint, si un dia entra algú i en comptes de fer això, resulta que es produeix una agressió física, jo entenc que és missió de la universitat evitar que això es produeixi.

Vostè em demanava poder compaginar estudi i treball. Miri, sobre això se'ls ha dit que poden venir, fem una taula i negociam el reglament acadèmic. Compaginar estudi i treball amb el nou model d'ensenyament d'aprenentatge, vol dir: tenir una tutorització, cosa que està prevista i ja es fa ara, i matricular-se de menys crèdits; o una altra possibilitat alternativa és fer -deixi'm-ho dir així- un contracte acadèmic en el qual li explica al professor que, miri jo estic fent feina, jo no podré seguir el règim d'avaluació contínua i jo vull anar a un examen final. Això si és al reglament acadèmic, es compleix i gairebé cap problema. És evident que això no és estrictament..., és a dir l'esperit de l'espai europeu, no cal dir-ho, l'esperit seria que l'estudiant es matricula de menys crèdits i segueix el ritme d'acord amb les seves disponibilitats de temps. Però bé, podem arribar a l'altre extrem, jo penso que de totes maneres, jo que havia estat síndica de Greuges i hi havia quantitat d'estudiants que venien dient que no hi ha dret que t'ho hagi de jugar tot a un examen. I ara, estam canviant el sistema perquè això no passi.

Estam canviant el sistema perquè cada estudiant es pot matricular d'un màxim de 60 crèdits cada any, perquè es compta que cada crèdit són 25 hores de feina per a l'estudiant i, per tant, l'estudiant no pot treballar més de 40 hores a la setmana. Jo havia vist gent matriculada de 75 crèdits i programes de diverses assignatures, on s'havien de llegir cent llibres. Està claríssim que això no es complia. Per tant, jo pens que estam fent una mica més racional la feina dels estudiants.

Jo ara no contemplo, li ho dic amb tota sinceritat, retardar la implantació, exceptuant aquells casos que hi pot haver algun cas determinat que..., ara en aquest moment no se m'acut, però que hi pogués haver algun problema, que d'acord amb la conselleria fos recomanable prendre alguna acció puntual, però treballem en tots els casos en què volem oferir a la societat de les Illes Balears el màxim nombre de títols adaptat a l'espai europeu el proper any.

Respecte de les polítiques d'igualtat, vostè ho ha dit, la nostra universitat ha estat prioritària en aquest àmbit, té una oficina que ha fet i fa una feina excel·lent. Hem constituït una comissió de polítiques d'igualtat que ha de fer feina en aquest aspecte, reconec que encara n'hem fet poca. Però la nostra universitat té una clara voluntat precisament d'això que vostè ha dit, de travessar allò que se'n diu el sostre de vidre, i tal vegada el fet que jo sigui rectora i tinguem una gerent n'és un exemple. Per altra banda, estam tramitant la primera doctora honoris causa, que esper que arribi a bon port, em permetrà que no li digui noms, perquè en aquest moment encara està pendent de sotmetre's a consell de govern. Crec que s'ha de fer molta feina en molts d'àmbits, per exemple de cara al que vostè deia, que més dones arribin a un cert nivell, seria important i així ho vaig dir a la comissió de polítiques d'igualtat, dissenyar una mica un sistema que dugués una mica més de suport, per exemple a les dones quan estan embarassades, després del part, etc., perquè poguessin compaginar més bé família i feina. Muntar un equip rectoral amb moltes dones no és fàcil perquè la gent et diu, jo no ho puc portar-ho tot, ja en tinc prou amb el que porto i això crec que cal tenir-ho en compte i és una de les vies en les quals s'ha de fer molta feina.

Per altra banda, també li diré alguna cosa que ja ve de més enrer i que la Universitat pot fer, però no del tot. Vostè sap que efectivament més d'un 60% són titulades, però les Illes Balears tenen un confrontament una mica diferent respecte a la resta de l'Estat. A la resta de l'Estat, el que es diu l'efecte titora es produeix just després del doctorat. Vostè sap que per, en aquest moment, ser professor universitari s'ha de ser doctor. Llavors, si l'efecte titora es produeix just després del doctorat vol dir que a les altres comunitats autònomes almenys tens un nombre de doctores pràcticament igual al de doctors i hi ha gent que pot accedir a places d'un cert nivell, permanents, dintre de l'àmbit universitari, però a les Illes Balears això es produeix després de la llicenciatura perquè arrossegam una mica un efecte cultural de dir "doncs bé, ja tens una titulació, doncs ara pots". És a dir, que no hi ha des del punt de vista social una pressió de dir "has de millorar, has de tenir un millor lloc" en l'àmbit diguéssim de les dones i si em permet dir-ho així. Llavors, bé aquesta és una de les situacions.

Per altra banda, hi ha titulacions encara o àmbits, per exemple el de les enginyeries en el qual el tant per cent de dones és molt baix. És clar, no sorprèn per tant que el tant per cent de catedràtiques al llarg de l'Estat estigui entre el 13 i el 14%, però és que, si per exemple aquí, ja no tens el nombre de doctores suficients, doncs difícilment pots pensar en això i aquelles que hi arriben, la veritat és que..., doncs sempre i així diria que s'hi arriba fent un sobre esforç i a vegades la gent, de sobre esforços, ja n'ha fet prou i diu "idè miri, jo per a un càrrec li asseguro que li dic que no".

No sé si li he contestat, però efectivament aquesta és una política que s'ha de fer i s'ha de tenir més en compte una política de discriminació positiva, també les coses allà on siguin, que a vegades la fem, però potser a vegades no és suficient i l'hem de cuidar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Casas. Intervé ara en nom del Grup Mixt la Sra. Esperança Marí per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARI I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc em vull sumar a la benvinguda de la portaveu anterior, també vos vull donar la benvinguda a vós i a tot l'equip rectoral i també vos vull manifestar el nostre agraïment per totes les explicacions que ens heu donat. Òbviament participam i ens alegrem d'aquestes dues paraules que heu dit que la vostra tasca com a rectora és arribar a aconseguir una universitat més eficient i arrelada. Vull dir que hi participam completament.

Em centraré una mica, per qüestions de temps, en el tema bàsic i que està una mica ara d'actualitat i que tenim una mica entre mans que és l'adaptació a l'espai europeu o com li deim popularment el procés de Bolonya. Coincidim també amb vós en el sentit que el procés de Bolonya és positiu per a la nostra universitat en termes generals i així ho entenem. Entenem també que el model universitari que se'n derivarà constituirà un canvi radicalment important respecte al model que tenim en aquests moments. Entenem que el model que tenim ara, o que podem dir ara o anterior, és un model que es caracteritza bàsicament per la seva rigidesa i possiblement per la seva passivitat. Per tant, entenem que el model nou serà un model molt més proactiu, per tant evidentment aquest model tradicional espanyol és un model també més barat que el model que ara tenim a la vista que serà -des del meu punt de vista- molt més interessant per a la Universitat i per a totes les universitats en general.

Per tant, el paper de la Universitat s'ha d'adequar a les necessitats socials sense emperò -i aquí us manifest una de les preocupacions que també s'han manifestat- que estigui supeditada a allò que són les decisions de les empreses o d'agents exteriors a la mateixa universitat. És important millorar la relació entre universitat i empresa, hi estam completament d'acord, però és clar s'hauria d'evitar en tot el que sigui que això signifiqui una mera inversió per tal d'obtenir mà d'obra, que seria un dels temes que està sobre la taula.

El model de Bolonya és efectivament -com ja heu apuntat- més car, heu parlat de 2 milions anuals i també d'una inversió en infraestructures, sobretot la Universitat de les Illes Balears té aquesta mancança. Parlam de classes més petites, més dedicació per part del professorat, per tant, un concepte molt més participatiu dels estudiants. Per tant tot plegat, entenem i és així, parlam d'augmentar el finançament. No vull entrar en dades perquè són una mica decebedores, però està clar que ens indiquen en quina direcció haurem de fer l'esforç necessari per tal de posar-nos a l'alçada del que -n'estic convençuda- ha de ser, i cada vegada més, una societat i allò que ens demana.

Per tant, el procés que sofreix ara mateix la nostra universitat és positiu, anam cap a un nou sistema més productiu, millor per a la formació dels nostres universitaris i per a l'augment del nivell de la nostra universitat. Així mateix, ens integram en un espai universitari comú europeu i això també ho valoram molt positivament. La universitat constitueix un element fonamental en el procés d'integració europea i de construcció d'un espai compartit entre tots els països que formam la Unió Europea, per tant, la possibilitat de retardar aquesta adaptació -des del meu punt de vista- no seria positiu. A més pens que ja duim un retard considerable respecta a tots aquests més de quaranta països que ja s'hi han adherit. En la mateixa línia, l'oportunitat d'estudiar fora del nostre país cada vegada serà més ferma en tots els elements positius que tenen els intercanvis universitaris començant per la capacitat de poder dominar més fluidament i adequadament una tercera llengua.

Ara bé, no tot són flors i violes, hem apuntat les dificultats econòmiques, també ens interessa conèixer com es podria articular un sistema, que també és una de les preocupacions que ens fan arribar contínuament, de beques adequat perquè l'exclusió per motius econòmics dels estudis universitaris fos cada vegada més infreqüent. Entenem que un bon sistema de beques pot estar complementat amb altres sistemes, s'ha parlat de la implicació de bancs i caixes, d'aquest tipus de beques, etc. Per tant, també ens interessaria conèixer com està aquest tema.

La reforma impulsa també uns graus que són molt generalistes, també ens heu parlat de tots els màsters, això donarà lloc al fet que els estudiants hagin de complementar aquests estudis amb tots els màsters i per tant, també la preocupació és si cada vegada serà més necessari complementar aquests estudis com a font de finançament de les universitats. És a dir, es dispararan els preus dels màsters?, seran assequibles a tots els universitaris?, serviran per dur a terme algun tipus de distinció entre els estudiants per motius econòmics o bé es garantiran sistemes perquè tothom hi pugui accedir?

Finalment una pregunta possiblement -i permeteu-me aquesta llicència- una mica més concreta i més local que seria exactament la verificació..., com tenim la verificació dels estudis de l'Escola de Turisme? És clar, em referia a l'Escola de Turisme d'Eivissa, però supòs que totes van en un mateix camí.

Per tant, dins aquest context que és generalment favorable, vos ho repeteixo una vegada més, ens quedaria fer aquestes preguntes. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Casas.

LA SRA. RECTORA DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS (Montserrat Casas i Ametller):

Gràcies, per la seva intervenció i per la seva pregunta. Efectivament, l'adaptació a l'espai europeu deixa de ser aquella situació de passivitat, aquella situació de rigidesa. Per exemple els primers cursos tenen una sèrie de matèries bàsiques comuns, això permet que un estudiant que, per dir-ho així, descobreixi al cap d'un any que aquella opció que havia fet no li sembla suficientment adient pugui passar a una altra opció del mateix àmbit de coneixement sense haver de fer absolutament cap altre tipus de convalidació. Està basada en la idea que s'aprèn fent, no és altra cosa. S'aprèn fent i cal aprendre al llarg de tota la vida, aquesta és la idea fonamental que hi ha rere això.

Bé, supeditat a les empreses? De cap manera. De cap manera, a cap comissió d'elaboració i disseny no hi ha hagut cap empresari. Què s'ha fet? S'ha dit a les comissions d'elaboració que contactessin, doncs, institucions externes, però institucions públiques, privades, amb les quals aquells estudis,... a vegades han estat ex estudiants nostres que estaven en algun lloc de responsabilitat, etc., per veure com podríem -diguéssim- tenir una millor ingerència en la part d'innovació del que estaven fent. És que no es tracta que les empreses ens diguin què hem de fer, és que és precisament, com he dit: la innovació és una interrelació entre dos. A vegades és que nosaltres els podem dir "això que vostès fan, es pot fer de manera molt millor" i a vegades són ells els que ens poden dir "escolti,

nosaltres tenim aquest procediment, miri's a veure si amb això pot funcionar més bé".

Per què l'espai europeu ens costa tant? He dit al principi, tenim pràcticament 14.000 estudiants de grau, dels quals 8.000 són de diplomatures. Totes les diplomatures passen de ser de 3 a 4 anys. Per tant, tinc més de la meitat dels estudiants que ara en teoria necessito, per dir-ho així, un volum de professorat per impartir tres anys de carrera que ara n'han d'impartir quatre i crec que (...) fan falta pocs números per adonar-se'n que efectivament això necessita un increment d'infraestructura dintre de l'Universitat perquè han de conviure quatre cursos on en conviuen tres, com vostè molt bé ha dit, hi ha d'haver grups més petits i per tant, també requereix un increment de professorat i de personal d'administració i de serveis.

El meu lema ha estat sempre que mai ningú... jo vaig estudiar amb una beca i per tant, sé molt bé sobre què parl, que mai ningú no quedi exclòs de la universitat per motius econòmics. Em consta que és voluntat del ministeri anar incrementant cada any el nombre de beques. La ministra parlava l'altre dia d'un 10% i per tant, això crec que està exclòs. Fins i tot als programes de mobilitat, aquest any el ministeri ha incrementat un 10% i la Universitat de les Illes Balears, diria que és una de les universitat que hi posa més contribució per part seva i a part hi ha moltes altres institucions que hi ajuden perquè cap estudiant quedi fora del programa de mobilitat, per exemple per motius econòmics.

Després, els graus, efectivament són més generalistes possiblement que les actuals llicenciatures, però són els que tenen competències professionals. Per què hi ha els màsters? Hi són com especialització. Seran necessaris? Miri, poden ser necessaris en el moment en què una persona amb un grau té unes habilitats i unes competències. Imaginem que troba un lloc de feina i que, amb el temps, diu "si jo pogués tenir habilitats i competències o més especialitzades en aquest àmbit, puc tal vegada incrementar el meu nivell de feina o puc optar a aquell altre nivell". Per això es fan els màsters per dir-ho així. Que els únics que tenen competències professionals són el de formació de professorat i els corresponents a les enginyeries superiors perquè així s'ha pactat a nivell de ministeri.

Vaig ser una de les rectores que vaig demanar al ministeri que per aquests màsters de competències professionals hi hagués beques específiques a fi que ningú no és quedés fora precisament per això. Incrementar la política de beques en global, crec que s'ha de fer. També s'ha de saber que l'estudiant universitari paga entre la quarta i la cinquena part del que costa un estudi de grau. És a dir, un estudi de grau -i donaré una quantitat mitjana- pot costar 5.000 euros l'any i l'estudiant en paga 600, 700, és a dir, els graus no arriben a 1.000 euros i els màsters es mouen en aquest moment oficials entre 1.300 i 1.700 euros aproximadament. A la part de màsters -sí que ho he volgut realçar al meu discurs- des que hi ha màsters universitaris que són els màsters oficials amb validesa a tot l'Estat espanyol i que UIB n'imparteix 26, s'han transformat algunes titulacions pròpies que es donaven i que per tant, l'estudiant havia de pagar la matrícula que costava realment aquell títol propi amb titulacions oficials. Això ha baixat el preu. Per tant, es fan més accessibles.

Miri, aquests màsters tipus MBA, etc., costen a llocs que es fan privatament de l'ordre de 12.000 euros l'any perquè es paga el cost real. En el moment en què s'imparteix un màster per exemple -dic MBA perquè això diguéssim sona- com a títol universitari val 1.300 euros. No dic que sigui suficient, però és evident que l'entrada a l'espai europeu econòmicament beneficia l'estudiant. A més, és evident que la política dels governs, que la política de les comunitats autònomes i que en la mesura en què podem a la Universitat ha de ser aquella que qualsevol estudiant universitari que tingui el nivell necessari mai no es quedi fora de la Universitat, de cap centre de formació per recursos econòmics. Ningú no es pot quedar fora per recursos econòmics. Aquesta és la política, però també tothom ha de ser conscient que..., pensi que si parlem només d'una transferència nominativa del Govern de 4.900 euros per estudiant, doncs és evident que l'estudiant no paga 4.900 euros. Això és la transferència nominativa, després hi hem d'afegir tota la part pel pressupost que hi afegeix la Universitat, perquè aquí també hi ha pressupost de recerca, pressupost de moltes altres coses que fan que la Universitat camini.

Per tant, l'estudiant universitari és evident que està becat, n'hi ha diferents models, però s'ha d'aconseguir que ningú no es quedi fora per recursos econòmics. A mi, sap quin és l'estudiant que em preocupa més, perquè jo ho vaig viure? L'estudiant que ha de viure fora de casa seva. Aquest és l'estudiant que em preocupa moltíssim perquè aquest sí que té una sèrie de despeses suplementaris importants. Em consta que el Govern dóna beques per a aquestes coses, també el Govern de Madrid, però aquest és el que ha de fer un sobre esforç. Li puc dir així perquè ho he viscut. És a dir, el que ha de pagar la matrícula, tot és un esforç diguéssim, però l'estudiant que viu fora de casa seva, aquest és un esforç important per als pares i aquest és el que hem de protegir moltíssim perquè ho pugui fer, l'estudiant que viu en un poble o que viu a Formentera, que pugui sortir a estudiar amb les condicions adequades.

Crec que això és important, que tots juguem, però em consta la voluntat del ministeri perquè estic a prop com a membre de la permanent de la CRUE, hem consta la voluntat del Govern de les Illes Balears i estic segura que com a parlamentaris poden trobar vostès la millor solució.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rectora. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, vull saludar també la Sra. Rectora i agrair-li la visita a aquesta casa i a tot el seu equip que l'acompanya. Molt de temes ja s'hauran tractant i per tant intentaré ser molt breu, tot i que la veritat és que a causa de l'amplitud de cada un dels temes que toca la rectora és difícil no entrar-hi, perquè cada un dels aspectes ens conduiria a un debat sencer en comissió.

Tanmateix una primera quasi, quasi qüestió que em planteja la seva presència a aquesta casa és també si pot fer alguna reflexió sobre aquesta relació que hi ha d'haver entre la Universitat i el poder polític, el Parlament per un vent i també el Govern. Hi ha hagut avui aquest article d'un exvicerector, del Sr. Sureda, que tot i qüestionar, i no coincidim a qüestionar la facultat de Medicina o els estudis de grau, una qüestió que sí que apuntava ell és fins a quin punt és l'autoritat acadèmica, que és la Universitat, l'autoritat científica, la que hauria de decidir o no els nous estudis que s'estableixin i fins a quin punt ha de ser una decisió política de representants democràtics, els quals evidentment en aquesta casa som molt gelosos del seu protagonisme, però que també compremem que és lògic que hi hagi aquí... hi ha una frontera a vegades complicada de fins a quin punt ha de decidir, en qüestió de medicina és ja d'una magnitud que probablement romp aquest esquema, però sí segurament les altres que vostè ha anomenat on hi ha un marge de decisió més flexible quant al fet que no té la magnitud. De totes maneres crec que les tres que vostè ens ha apuntat són totes tres d'una, al marge de medicina, d'una gran reivindicació històrica dins el país, que en qüestions com algunes que es duen a terme, com les ciències policials, té també uns ressorts del Govern i una empenta del que és públic..., públic em referesc del Govern, que també ha estat des de sempre en primera línia en la seva creació. En qualsevol cas jo crec que seria una primera reflexió del paper de cadascú dins aquests tipus de decisions.

Apuntant en la creació, jo crec que l'hem d'animar en la implantació de medicina, tot i que sabem que també hi haurà una part que serà de compromís del mateix Govern i aquí hi ha un element clau, entenem nosaltres, que és el cost i que a part de les decisions acadèmiques que pugui representar i l'homologació, està en què significarà. I aprofitant la seva presència, a mi m'agradaria que malgrat hagi sorgit en altres àmbits aventurar un nombre, si vostè està en condicions d'apuntar-nos aquests nous estudis, tots quatre, però en concret jo crec que medicina té una magnitud especial, si ho tenen calculat perquè pogués garantir un servei de qualitat, si tenen algun apunt, malgrat la qüestió s'estigui encara estudiant.

Tot això ens du a un element..., vostè ha apuntat d'una manera crec que tangencial, per a nosaltres és central dins el debat de la qualitat universitària, que són els recursos que s'hi destinen. La veritat és que els euros per habitant i el rànquing que ha apuntat, ens situen efectivament per davall de la mitjana. Jo li demanaria si té el percentatge sobre el PIB d'alguna manera, o alguna referència, perquè més enllà que tinguem aquest referent d'intentar arribar al 6% de tota l'educació, hi hagi temps específic per a la Universitat. Jo crec que és aquí allà on la dificultat del finançament públic de les Illes Balears, independentment gairebé diria de l'esforç que hi vulgui aportar el mateix Govern, resulta difícil homologar-nos amb determinades universitats a nivell punter o que tinguin els recursos privats que genera el PIB del nostre país. Crec que no hi ha una consonància entre aquestes dues despeses o entre l'ingrés que representa la riquesa del país i aquesta despesa per poder accedir i arribar a aquesta excel·lència que tots pretenem i ara per afrontar els reptes de Bunyola..., de Bolonya, perdonin...

(Rialles)

Hi va haver un lapsus en aquest Parlament que ja l'hem anat arrossegant. Tant de bo fos el procés de Bunyola, perquè aleshores tendríem un protagonisme a la universitat en aquest procés i no aquella universitat fins i tot amb més anys que la nostra, anterior a 1483, com vostè recordava, com la Universitat de Bolonya.

Independentment de les dificultats que representa, també està ple d'oportunitats, coincidesc -no hi insistiré- amb els arguments que han apuntat els meus predecessors i les explicacions que vostè ha apuntat, però hi ha un element que vostè compartirà amb mi que no acaba de quadrar, aquest rebuig, el nivell de rebuig és tan alt, allà on s'han provocat realment aquests referèndums, més enllà dels que ho han duit a nivells més extrems, la veritat és que hi ha universitats allà on s'han provocat referèndums i efectivament, li dic referèndum i em perdonarà la llicència, és evident que no té el caràcter jurídic de referèndum, no hi ha aquesta facultat, però allà on s'han fet les consultes, el percentatge de rebuig és realment..., en concret recordava el cas de Lleida, Girona, amb uns percentatges importants. Jo en tot cas i més enllà d'aquest cas, crec que hi ha d'haver alguna mena d'autocrítica, per si no ho han entès, hi ha hagut manca d'informació, que veure tanta mà negra darrera el procés de Bolonya, alguna cosa està fallant. Si és tan positiu com pretenem que sigui per a tots els nostres estudiants, sembla estrany que provoqui un rebuig, en el nivell que sigui, en el nivell percentual que representi, com el que està tenint.

Jo crec que una de les parts que s'han tengut és que aquests futuribles que vostè ens anuncia per pal·liar les llegendes més o menys fundades sobre les perversions de Bolonya, s'apunten de futur. El reglament acadèmic podrà sortir a camí de la compatibilitat entre estudiar i treballar. Però clar, és una cosa que no tenim concretada, o els contractes o el tema que les beques milloraran..., vostè ho demana, però clar, el procés ja hi és i els pal·liatius són al camí. Jo també som dels que vaig començar amb beques i vaig acabar estudiant i treballant, i els meus companys han de patir ara les mancances que això de vegades representa per a la formació, però que no representa només el cost de l'estudi el tema de les matrícules, com és natural, sinó també el cost d'oportunitat que representa estudiar.

Crec que la crítica de mercantilització o de privatització de la universitat que es fa al procés, jo no l'entenc tant com una privatització de la universitat a l'hora de la prestació dels serveis de la universitat, com que la prioritat per establir què és el que vol la societat es confon un poc amb allò que vol el mercat, o hi ha un punt allà on pareix que la societat i el mercat es mesclen, que la universitat ha de dotar el mercat i és evident que això té uns elements molt positius, molt interessants, hi ha també una prevenció respecte de quan es gesta tot aquest procés, tot el moment europeu com ha quedat, nosaltres també, personal, i crec que tot el meu grup es declara europeista, però reconeguem que hi ha hagut uns anys de seducció liberal de la Unió i de tots els processos que empenia, que hi ha hagut una certa prevenció respecte dels seus productes, fins a quin punt mercantilitzava el coneixement o l'enfocament. No tant que sigui l'empresa la que ho marqui, com que si és el mercat el que ha de marcar allò que hem de fer, hi ha determinats coneixements que no tenen mercat. Quan fins ara ho fèiem un poc a l'inrevés, la universitat també generava uns espais de coneixement i de docència i d'implicació social en alguns termes i creava el mercat públic perquè la pròpia universitat el

reclamava. Clar, si això es trenca pareix que hi pot haver un empobriment del coneixement pel coneixement o de determinats tipus d'enfocament.

En qualsevol cas jo li apunt com una possibilitat que hi hagi d'un element de distorsió en aquest punt i crec que com més els pal·liatius i les informacions addicionals, com es concretarà, estiguessin més avançats, per ventura haguessin desactivat amb més eficàcia les prevencions que el procés ha suscitat. En qualsevol cas som aquí i jo crec que el més important és treure el màxim profit dels grans avantatges i me sum als que ja s'han adit respecte de l'homologació europea de titulacions.

L'altre element que també patim en els recursos són les polítiques de recerca que també tenen evidentment una inversió pública important. En aquest sentit vostè se n'ha mostrat relativament satisfeta, de la implicació dels èxits que ha tengut la Universitat, jo també li voldria demanar un parer succint, perquè no queda altre remei, sobre Lisboa i com és que estam aplicant com a país, a part de la seva aportació com universitat, o jo diria en general les Illes Balears amb tots els reptes que això ens està suscitant, jo crec que estam bastant endarrerits respecte de les fites que se'ns marquen i per tant, hi ha pocs motius pel cofoisme, tot i que facem l'esforç, tot i que partim d'un trespol en el qual qualsevol augment es dóna en uns ítems que són positius, però que realment encara l'horitzó el trobam fora, quan els reptes són cabdals, Occident se salvarà si se situa dins el nínxol del coneixement i pareix que la història ens està escurçant el temps que tenim per instal·lar-nos-hi i aquí a les Illes Balears crec que hi ha molt de camí per recórrer.

Una altra opinió que m'agradaria que expressés, és fins a quin punt creu que Bolonya incrementarà les universitats a distància no presencials o si això representarà algun tipus d'entrebanc. També la seva relació de la UIB amb altres ofertes universitàries que hi ha a les Illes Balears o en el món perquè dins el món de la universitat a distància té poc a veure allò presencial; quin futur veu en aquest procés?

I una altra reflexió que també ens donaria per un debat sencer. Vostè ha apuntat que la Universitat està arrelada i que té un compromís en el país. Jo també que això és així, que ha fet aportacions cabdals, pensar en els anys abans de la Universitat i després de la Universitat, aquest tema no té color. Però en canvi no sé si de tant en tant hi hauria d'haver un major..., si vostè creu que hi podria haver encara més increment del lideratge en determinats temes d'opinió, malgrat hagi de mantenir evidentment una distància i una independència en qüestions de cultura, com a autoritat acadèmica, l'autoritat jurídica per decisió de l'Estatut en matèria del català és la Universitat de les Illes Balears, també per tancar i cloure determinats debats estèrils que es produeixen també dins el món polític quan hem coincidit tots per unanimitat que l'autoritat científica al respecte sigui la Universitat, si no ha notat a faltar alguna vegada algun posicionament en aquest aspecte que pogués aportar un punt de lideratge d'opinió.

En aquest sentit un tema menor, però que també li voldria demanar, fins a quin punt és possible l'opinió de la Universitat. Ara ens estam acostumant molt a opinions de membres de la Universitat, en algun punt amb una fractura complicada, quant a preu, un informe que té un cost o que té una aportació a algun conveni, però és difícil saber quina és la posició de la Universitat estrictament, si no dels seus membres a títol particular. Jo crec que també seria interessant alguns tipus de pronunciaments institucionals en alguns temes i mantenim sempre que no ha d'intervenir en l'arena quotidiana, ni molt menys en la política, però crec que en algun punt podria apuntar alguna cosa.

Acab, hi ha tants de temes que no podré tocar i vostè en tot cas no em podria respondre, però només li voldria fer dues consideracions més. Una és com valora les sortides professionals, vostè ho ha apuntat, l'èxit que té la universitat en les sortides professionals; en canvi també quan lligues un poc el percentatge de llicenciats de la UIB a allò públic és enorme. El percentatge que realment està vehiculant-se cap a la iniciativa privada, també per un tipus d'estudis o tal vegada tengui alguna relació, però la veritat és que pareix que l'administració i allò que és públic valora molt les titulacions, mentre que fins i tot a nivell de retribucions, a nivell de prestigi i a nivell d'allò que és una formació menor o major, no acaba de reconèixer-se ni en la demanda, ni en les remuneracions, tret de determinats nínxols, el tema de la privada a les Illes Balears. No sé si té present algun estudi al respecte i quin descodificador hi veu i si hi estan treballant.

I per acabar ja, no sé si tindrà ni ocasió d'entrar-hi, la polèmica sobre el CAP i fins i tot les seves declaracions de la pròrroga que es pugui produir en la seva entrada en vigor, si es manté en què hi pugui haver més temps al respecte o no.

I ja que n'he parlat, del català, el nombre de classes que s'imparteixen en llengua catalana si creu que també és un tema que va augmentant i en quin punt es troba en aquest moment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Casas.

LA SRA. RECTORA DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS (Montserrat Casas i Ametller):

Moltíssimes gràcies per la seva intervenció. Bé, la relació entre la Universitat i el poder polític. Com a representant de la institució tinc i he tingut sempre amb totes els representants del poder polític una relació fluïda i els estic agraïda a tots.

Quant a l'opinió que manifestava respecte dels possibles nous estudis. Jo crec que la normativa vigent també deixa clares les competències de cada àmbit. La universitat ha de proposar el pla d'estudis, n'ha de ser responsable de la seva qualitat, l'ha de poder verificar com a tal i després l'haurà de poder acreditar. Però qui té la clau de la implementació és la conselleria de la qual depèn la Universitat, i això la Universitat ho té molt present. Per això vol que totes les relacions siguin extremadament fluïdes. Jo em vaig presentar amb tot el meu equip amb un programa electoral dient que estava oberta a qualsevol petició de nous estudis, sempre i quan hi hagués garanties de qualitat, de finançament i de continuïtat. I així ho he fet.

Les propostes que jo he presentat aquí són propostes que en cap cas no procedeixen de l'àmbit privat, és a dir, totes han estat proposades a la Universitat des de l'àmbit públic. I la Universitat, què fa?, els estudis pertinents per veure si es poden portar o no a terme. Amb l'ànim de donar la màxima transparència i la màxima informació que en aquest moment tinc a la mà, li diré que per exemple respecte del grau de medicina, una de les primeres coses que es va mirar era quin era durant uns certs anys el nombre d'alumnes que demanaven trasllat d'expedient per fer medicina a altres comunitats autònomes. Bé, doncs era al voltant de 30 i en el darrer curs acadèmic que es varen obrir més facultats de medicina, això vol dir per tant, que la nota de tall va baixar una mica, va ser de 40. Els números que s'estan fent servir, evidentment hi ha una certa documentació, per dir-ho així, a la qual hem intentat tenir dades i més, perquè la comissió comencés a fer feina, de la implantació de la facultat de medicina en altres àmbits. Els que ara don corresponen a la facultat de medicina recentment implantada aquest any acadèmic a Girona. La previsió de la Generalitat de Catalunya és de 26 milions d'euros en vuit anys d'implantació. És a dir, repartits en aquests vuit anys, per què?, perquè medicina és un estudi de sis anys, sis més dos que després equilibra quanta gent realment fa l'estudi, preveu 26 milions, sense les infraestructures grans que pot necessitar. I això evidentment depèn molt de la disponibilitat que hi hagi en el nou hospital, a l'antic Son Dureta, etc. I també, són uns números molt relatius que s'han fet servir perquè a partir de quart de medicina entra en vigor allò que s'anomena figura del professor vinculat, que és aquell diré cap de serveis o persona adjunta, en aquest cas seria de l'ib-salut, per dir-ho així, que està acreditat com a titular i com a catedràtic, i després hi ha d'haver un conveni entre Educació i Salut, a nosaltres ens correspon la part d'Educació i depèn de quin percentatge d'aquest conveni, per dir-ho així, el salari d'aquesta persona el paga Salut o el paga Educació. I això pot fer variar molt el preu dels estudis de medicina.

La integració de l'Escola de Relacions Laborals. Parlem d'un sistema semipresencial i, si no record malament, no tenc els números aquí davant, parlàvem d'uns 250.000 euros que podria costar la implantació d'aquests quatre anys amb un model semipresencial.

Bé, el títol de grau en Seguretat i Ciències Policials, ...

Què són 400?, 400, 400.000. Efectivament 400.000 euros, en aquest moment és un títol propi i s'havien fet unes primeres estimacions d'uns 400.000. Parlem d'uns estudis ue s'estan impartint. Per tant, això és el que costarien en plantilla, per dir-ho així, aquests professors que ara d'alguna manera estan pagats per les matrícules privades.

Ciències de l'activitat física i l'esport. Pensant que totes les instal·lacions es tenen, pensant amb això, que tots els despatxos per a professorat, etc., es tenen, doncs estam parlant d'uns 800.000 euros. Per exemple a les Ciències de l'activitat física i de l'esport, que això no ho he dit, també vàrem mirar quants estudiants de mitjana se'n van a una altra destinació universitària per cursar això. Està entre 29-30 els últims darrers anys, normalment van a Lleida, Barcelona, etc., on hi ha els actuals estudis d'INEF.

Bé, llavors què demanam amb això i aquests vuit anys? Vostè parlava de compromís del Govern, a mi allò que em preocupa com a rectora de la Universitat de les Illes Balears és una mica..., una mica més que el compromís del Govern, jo quasi bé demanaria per exemple en el cas de medicina que crec que el es demana com esforç econòmic és important, quasi bé, deixi'm-ho dir així, no sé si és possible o no, un compromís del Parlament. Jo tenc un mandat limitat com a rectora o uns mandats limitats, el Govern també té unes eleccions, i a mi el que em preocupa sobretot és que la institució mai no es pogués quedar..., hem començat medicina perquè per fer primer necessitem ics diners, per fer segon, deixin-m'ho dir així, x+y. Però ara no en tenim més, i això sí que seria jo penso pel prestigi de la Universitat de les Illes Balears un cop molt fort i això és el que no vull que passi, no tenc i tenc tant d'interès que es facin tots els estudis nous que a la societat de les Illes Balears li puguin ser útils, que donin prestigi a la Universitat i no em cap el més mínim dubte que la Facultat de Medecina li donarà. Això vull que ho sàpiga la comissió del Parlament, però també vull que sàpiga que no és el mateix quedar-se -deixin-m'ho dir així, utilitzar una paraula que potser no és correcta- enganxat en 250.000 euros de Relacions Laborals que no amb unes altres quantitats que la Universitat de les Illes Balears pressupostàriament ella sola mai no podria assumir.

Aquesta és una mica, diguéssim, la prevenció, independentment d'idees, que jo respecto, de membres de la nostra comunitat universitària de si la proposta ha de venir d'un costat o ha de venir d'un altre, si no parlem d'això, això a vegades també és un indicador de l'espai europeu, és que ens ho han dit des de fora, diu, a mi no m'interessa si ho han dit des de fora o des de dintre, a mi el que m'interessa és que la Universitat de les Illes Balears doni servei a la societat, doni el millor servei possible i sigui una universitat de qualitat capaç d'atreure alumnes d'aquí i alumnes de fora. A mi no m'importa qui m'ho digui ni qui m'ho proposi, l'important és que sigui viable i es pugui fer bé.

Per tant, amb aquest compromís feim feina. El tant per cent del PIB sento dir-li que no el tinc, però si el trob li faré arribar. El té vostè! Doncs bé en aquest moment jo no el tinc aquí, ara és evident que està per sota del 6%, però a tota Espanya, eh?, no solament aquí. Sempre s'ha dit aquí que si el PIB és molt alt, que no és un índex representatiu d'això, de totes maneres és clar que partíem d'una universitat, comparativament amb les altres universitats de l'Estat espanyol, mal finançada, que això no s'arregla d'un any per l'altre, s'ha d'anar fent gradualment i que tots els esforços sempre en matèria econòmica són insuficients. Això ho sabem tots, però ens hem d'anar apropant a la mitjana.

Si comparam la mitjana de les universitats espanyoles amb la mitjana de les universitats europees estam molt lluny perquè a universitats espanyoles quan fas, no la transferència nominativa, sinó el global parlem d'uns 100.000 euros i les europees bones estan a 16.000 euros, i quan vostè compara amb les americanes bones estan a 35.000 euros per estudiant. Ho dic perquè a vegades hi ha qui fa grans discursos i diu és que les universitats espanyoles tal i qual, i jo sempre dic doncs miri, allò que diuen en castellà, *peras al olmo* és difícil demanar-n'hi; diu, per què, si se li donen aquesta quantitat de recursos i ara aquesta quantitat de professors, jo en el discurs d'inauguració de curs posava com a comparació una universitat danesa i deia, tenim la setena part del pressupost, però tenim bastant més de la meitat dels estudiants i si comparam amb plantilla de professorat doncs ja no em parlem. Clar, som on som ...

El que he volgut mostrar aquí, i així vostè m'ha dit, n'està molt satisfeta, estic satisfeta, sap de què sobretot?, de l'esforç i a vegades del sobreesforç que han fet molts -i mentiria si li digués tots i vostè ho sap que en una empresa de uns 1.000 treballadors n'hi ha de tota classe-, molts del professorat, del personal d'administració i serveis i dels estudiants que s'han incorporat a la Universitat, que amb molt pocs recursos han portat la Universitat a unes taxes i a uns índexs que són comparables amb la resta d'Espanya.

És evident que les polítiques de recerca aquí s'han de millorar, parlem del 0,29 del PIB dedicat a recerca, estam a la cua -només tenim per darrera Ceuta i Melilla-, s'ha de millorar, per això dic que aquesta -diguéssim- possibilitat, per exemple, perquè les polítiques de recerca no només es milloren amb infraestructures es milloren també perquè hi ha més investigadors i en aquesta comunitat autònoma el primer Pla d'I+D es va posar en funcionament molt més tard que a altres comunitats autònomes, això què vol dir?, que el nombre d'investigadors que tenim és també molt més baix. Per tant, els resultats s'aconsegueixen amb sobreesforç.

Si ara es posa en funcionament aquest Institut Balear de Recerca d'Estudis Avançats, el que es diu IBREA, en comparació al CRE català, ens pot ajudar i segurament ens ajudaria molt, no solament a la Universitat de les Illes Balears, la Universitat de les Illes Balears fa el 77% -o consumeix el 77%- del pressupost de recerca de la comunitat autònoma, però hi ha altres centres també que s'han de tenir en compte i es tracta d'ajudar a tothom que tenguí, per dir-ho així, garanties de qualitat i de tirar endavant.

És veritat que l'adaptació a l'espai europeu genera un cert rebuig, un rebuig que, des del meu punt de vista, és d'un grup minoritari, mai no he volgut despreciar les minories, i ells saben que, els que estan enfront d'això, els he rebut -és a dir- jo li diria que he passat tardes amb el vicerector d'estudiants amb ells. El que passa, el que em sorprèn una mica i faig tota la crítica que faci falta a les coses que ha fet malament la Universitat i n'estic segura que n'hem fet i que encara n'estam fent moltes i que hem de millorar, per exemple, la comunicació interna i externa perquè no arriba bé, és difícil sobretot quan un té diners per fer màrqueting, per dir-ho així, no sé si arriba bé o malament, però arriba, però quan un no hi dedica ni un euro del pressupost doncs és difícil arribar a tota la comunitat universitària per més que està estructurada en representants al Consell de Govern que després van a les juntes de facultat que després van als consells de departament, però que per allà parlen, no diré d'uns altres problemes, però que no es transmeten a vegades adequadament la informació, que es deforma pel camí. Tot això ho coneixen tots i hem de fer autocrítica d'això.

Però em sorprèn i li diré que em sap greu, perquè jo he viscut en la dictadura, que ara que tenim una democràcia i que molts sabem el preu tan alt que va costar la llibertat, que hi hagi joves que ens diguin vostè el que vol és que entrem dintre del sistema per millorar-lo, i nosaltres no hi podem entrar. Contra això a mi se'm fa difícil lluitar perquè dic, escoltin vostès miren a veure com compaginar feina i treball, jo els dono aquestes opcions, però si ens asseiem al voltant d'una taula i intentem que el reglament acadèmic reflecteixi totes aquelles coses i aquelles situacions que vostès poden tenir i que jo tal vegada no puc contemplar tota sola, per si me'n deixo qualcuna, i diuen no, perquè vostè el que vol és que entrem en el sistema, nosaltres volem lluitar des de fora. Jo entenc, jo vaig lluitar des de fora en la dictadura, perquè no hi havia manera d'entrar dintre, però en democràcia em resulta difícil i no vull dir que totes les crítiques siguin aquestes.

Després em sembla que també perquè jo soc una mica... m'ha parlat del CAP, si no recordo malament. Bé, entenc que la formació que es dona al professorat de secundària cal millorar-la, la proposta de màster en directrius que proposà el ministeri, aprovà el Consell d'Universitats, crec que la millora. També m'agradaria dir que el CAP que té aquesta universitat, pel que jo he pogut constatar amb els rectors d'altres universitats, funciona com a una espècie de màster propi que s'autofinança, que dura mig any, que els alumnes fan 100 hores de pràctiques en els instituts, que se'ns controla la presència i que s'ha d'assistir el 77% de les classes, que això és molt diferent del que fan algunes universitats, que ho arreglen en dos o tres caps de setmana. Per tant, feim un CAP que sense ser òptim està relativament bé.

Però evidentment la posada en funcionament d'aquest màster requereix una estructura més potent, per què? No solament perquè el màster en si implica tots els departaments universitaris -ahir vaig tenir una reunió amb el vicerector d'Ordenació Acadèmica i amb tots els directors de departaments universitaris sobre aquest tema-, sinó perquè estam acostumats o hi ha tota una sèrie de persones titulades que el que decideixen quan acaben és que volen una assegurança, i aquesta assegurança és en aquest moment fer el CAP, per si de cas. Avui em deia la directora general d'Universitats, el CAP que hem hagut de fer dues sessions aquest any per atendre la

demanda, ara n'hi ha una altra en funcionament, està ple d'arquitectes que tenen despatxos oberts, d'advocats que tenen despatxos oberts, és a dir, professionals que ja fa molt de temps que varen tenir una titulació superior, que estic segura que en aquest moment els dius, però tu realment vols anar a fer classes de secundària? No, però com que diuen que ho canviaran, mira, ves a saber si jo algun dia hauré de fer unes oposicions.

Jo em pregunto, nosaltres volem professionals formats per anar a fer ensenyança a ensenyament de secundària quan faci vint anys que hagin fet aquest màster? De què servirà tot això? I jo deia, podem intentar fer una moratòria o buscar uns criteris d'implementació que no ens doni que 400 estudiants volen fer això, que després no ho fan servir i que quan ho vulguin fer servir tampoc no millorarà l'ensenyament secundari? Si no està acabat de pensar intentem fer una moratòria i, per exemple, un sistema -jo diria- de màster de transició que a nosaltres ens costaria molt poc perquè tenim un CAP que ja és en comparació de les altres universitats, ho dic així de clar, infinitament millor, sense ser òptim en absolut.

Jo he proposat cinquanta mil coses en el Consell d'Universitats, per exemple dir escolti el que vulgui fer unes oposicions faci primer el primer exercici, després es dediqui un any a fer el màster i si ho supera pugui anar als altres exercicis, perquè això almenys em donaria la seguretat que estic formant gent que té interès d'anar a secundària. Tot això té moltes altres connotacions i problemes, però a l'àmbit jurídic -si no estic mal informada en moltes coses- un primer passa l'oposició i després fa la formació amb els anys. Clar, si nosaltres feim la formació *a priori* per a tots aquells que hi vulguin anar, aquí és el problema, per què hi ha un descontent aquí? Hi ha per un costat uns estudiants que iniciaren uns estudis i que si tenen la remota intenció, remota no, d'anar a secundària ells pensaven que això ho aconseguirien fer en el CAP i ara de cop aquí jo, amb el ministeri els dic, alerta, els canviem les regles del joc i per altra banda hi ha uns interessos a vegades d'alguns àmbits en els quals hi ha màsters i tal i que la gent té por, sobretot el professorat, que aquests màsters quedin despoblats de gent perquè la gent decideixi fer el màster de professorat de secundària. Vull dir que es contraposen dos efectes que són els que són i que jo penso que buscant o bé una moratòria o bé unes condicions d'implementació que no fossin a octubre del 2009 o comences amb això o el servei que es dona als universitaris de les Illes Balears en aquest aspecte es deixa de donar, la qual cosa penso que com a institució no hem de fer en cap dels casos, doncs podria anar molt millor. Aquesta és una mica la posició que tenim en aquest aspecte.

Relacions amb les universitats a distància. Miri, amb la UOC tenim un conveni, feim un màster que en aquest moment és un màster de formació contínua i que l'hem presentat amb la UOC com a coordinadora, com a màster oficial; estam preparant, també, la possibilitat de fer convenis en l'àmbit, per exemple, d'Educació Social *on line*, que tenim plataforma en les dues llengües; tenim, des del punt de vista institucional, menys relacions amb la UNED, però nosaltres tenim una plataforma virtual -també ho dic amb tota sinceritat- que creiem que és suficientment bona, que en aquest moment, com els he dit, té de l'ordre de 1.500 matèries i en tindrà més, perquè l'espai europeu d'educació superior no només és això, però també és que l'estudiant tenguí la informació abans, la pugui mirar, etc., i la pensem fer servir. Així de clar. En aquelles coses en les quals puguem confluïr amb altres universitat jo penso i he estat sempre una gran defensora de les sinèrgies, en aquelles coses amb les quals no confluïm doncs aniran d'una altra manera, però tenim la voluntat i la vocació de ser la Universitat de totes les Illes Balears, i això sí que ho voldria remarcar, el gran esforç que feim per ser a les illes de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, un esforç pressupostari que rara vegada està contemplat perquè la transferència és transferència nominativa per estudiant i que a mi m'agradaria que almenys des del punt de vista del Parlament se sabés.

Lideratge en temes d'opinió. No m'he negat mai a definir-me davant de res, no és el meu estil, també és cert que en segons quins temes sempre he dit que volia comptar amb l'informe d'experts perquè si no a vegades és bastant difícil que se separi quina és l'opinió que pot ser personal de quina és l'opinió que dona la rectora com a institució. Per això, penso que un ha d'estar entre, no diré la prudència, però no fer un ús i un abús de certes coses, però, per exemple, en l'àmbit -si no recordo malament- del català som l'autoritat i l'exercim i li asseguro que l'exercim amb tota contundència i simplement recordo d'un concert de la llengua catalana que deia que farien una comissió de toponímia i jo vaig dir-hi comissions per anar a veure els noms dels carrers que s'han de canviar, perfecte, però la Universitat és la única que té competències i ningú no les hi treurà. Així de clar. I l'exercim i ens han demanat informes de tota classe, sobre el formenterenc, sobre el no sé què, etc., informes que fa el departament de Llengua Catalana i que subscriu com a rectora. De la mateixa manera quan hi ha informes de Patrimoni s'envien als tècnics pertinents i després, com a rectora, els assumeixo i els envio a qui els ha demanat.

Per tant, en aquest aspecte crec que, no és que no hagi de fer una autocrítica, potser sí que hi hagut en algun cas que tal vegada pot haver-hi qualque cosa i la rectora doncs no ha contestat, però estic d'acord que la Universitat ha de tenir un lideratge, i jo el que vull és que sigui un referent per a les Illes Balears, un referent al qual es pugui acudir quan hi ha un dubte i la Universitat penso que ha de ser suficientment noble, i així ho és, si se li demana un expert en una cosa i no el té doncs diu, miri, aquí no n'hi ha, perquè no podem tenir de tot, però el pot anar a buscar a un altre lloc.

Sortides professionals, coincideixo amb vostè. Tenim, si no recordo malament, dels titulats, un 32% que van al sector educatiu, un 12,4% al sector de finances, un 10,2% al sector sanitari, un 9,5% al sector turístic i un 7,9% al sector de l'administració pública.

El fet que es valorin més els titulats superiors a la part del sector públic que no al sector privat jo diria que és una mica el fet de l'estructura econòmica de les Illes Balears, els dos pols de pallar han estat fins ara el turisme i la construcció, almenys fins a aquest moment jo diria que ni l'un ni l'altre han necessitat potser de mà d'obra massa qualificada, i això es nota. Ara també és cert que un dels nostres objectius en la part d'innovació és precisament el foment de nous emprenedors. Si som capaços que més persones practiquin l'autoocupació i creïn empreses de base tecnològica, no pretenc competir amb cap de les grans cadenes turístiques, seria absurd, pretenc, en tot cas, que se serveixin dels nostres titulats per a coses innovadores, també serà més valorada la innovació en el sector privat, empreses que s'han muntat des de la Universitat moltes només tenen titulats superiors i són empreses de base tecnològica que donen serveis a l'àmbit turístic i a altres àmbits. Per tant, penso que hem d'anar per aquí.

No sé si li he contestat a tot, ja li dic, em deia el tant per cent de les classes en català, un 51% de les classes es donen en català i volem, també, pujar el percentatge i feim feina una mica en veure quin seria el perfil òptim, des del punt de vista lingüístic, que hauria de tenir el professorat nostre i des d'aquest punt de vista també feim feina en aquells complements que es donen des de la comunitat autònoma al professorat, hem valorat, precisament, aquest perfil lingüístic per millorar tots aquests índexs.

Moltes gràcies. Recordi'm, per favor, si hi ha alguna cosa que no li he contestat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Casas. En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Llinàs.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMANN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Volia disculpar el company de comissió, el Sr. Alorda, que la rectora el pugui disculpar perquè se'n va al funeral del pare del Sr. Llauger.

Volem agrair la presència de la rectora i de l'equip rectoral. Jo crec que això ha estat una bona iniciativa que ha duit el Partit Socialista en aquest sentit, que vostè pogués venir a aquesta comissió i explicar-nos, donar-nos aquesta visió tan ampla que ens ha donat de la universitat, ampla i actual, i que a la vegada ens explicàs un poquet més detalladament com li va aquest procés d'adaptació a l'espai europeu, no tan sols amb totes les coses bones sinó amb totes les dificultats que vostè i la universitat en general s'han trobat.

Les intervencions dels companys i les companyes que m'han precedit m'han trepitjat -m'han trepitjat entre cometes- molts dels dubtes que podia tenir el Grup Parlamentari Popular, però així i tot jo crec que encara ens en pot quedar qualcun. Sra. Rectora, puc entendre que tal vegada es pot plantejar fer una convocatòria extraordinària en relació al curs d'adaptació pedagògica, o no? Tal vegada, no ho sé, no sé si ho he entès bé; vostè em parlava de moratòries, vostè parlava del màster després, però si tal vegada la demanda que pot tenir actualment és important, es podria -és una pregunta tan sols- es podria la

universitat plantejar fer una convocatòria extraordinària per al curs 2009-2010 en relació al CAP?

En relació al finançament, que també se n'ha parlat avui horabaixa diverses vegades, estic d'acord amb vostè, el finançament de la Universitat de les Illes Balears ha augmentat; jo estic contenta que vostè es trobi satisfeta amb el pressupost que té actualment, jo crec que mai no és suficient, però així i tot crec que també s'ha de reconèixer que s'ha partit aquesta legislatura d'un esforç important que es va fer l'anterior legislatura. L'any 2003 el pressupost de la universitat era de poc més de 30 milions d'euros, i l'any 2007, quan va acabar la legislatura anterior, el pressupost de la universitat era de 52 milions d'euros, de la partida nominativa cap a la universitat, vull dir que es va fer en una legislatura un esforç important. Jo voldria que això tengués una continuïtat durant no un any, ni dos, ni tres, sinó que la universitat realment pogués comptar amb aquesta seguretat de finançament perquè vostès puguin desenvolupar els programes, les titulacions, etc., que trobin convenients.

Ja no hi és el Sr. Alorda, però constarà en acta i així ho podrà saber, que segons les dades presentades pel Ministeri de Ciència i Innovació en les quals reflectia els percentatges del PIB destinats a educació superior, la comunitat autònoma de les Illes Balears és un 0,9, igual que la mitjana espanyola de l'any 1995. Avui en dia la comunitat autònoma de Madrid té un 18,7 i Andalusia un 17,1; nosaltres tenim un 0,9. Jo crec que vostè demanava abans, amb la facultat de medicina, no tan sols agafar un compromís d'un govern sinó agafar un compromís de tot l'arc parlamentari, i jo crec que aquí no hauríem d'agafar aquest compromís de tot l'arc parlamentari no tan sols amb la facultat de medicina, que també, sinó assegurar aquest finançament que pugui tenir la universitat de les nostres illes.

S'ha parlat dels plans d'estudis, els pendents d'aprovació, que la diputada Alberdi també hi ha fet referència, vostè li ha respost; el Sr. Alorda també ha dit com l'empresa privada pot incidir a vegades en el fet de demanar o..., sí de crear expectativa en noves titulacions que puguin ser. Jo crec que això és una cosa que ens hauria de preocupar, la universitat no es pot convertir, pensam, en escoles de formació professional. Sí que pot ser un lloc on es preparin..., o ha de ser, perdó, un lloc on es preparin bons professionals, i que aquests professionals generin i transmetin coneixement, un espai de reflexió i de pensament, a més de la investigació.

Cap de les persones que han intervingut abans no li ha fet incidència en les titulacions d'humanitats. Ens preocupen, en el Grup Parlamentari Popular, les titulacions d'humanitats. Anam molt més cap a unes titulacions tècniques, però les humanitats aquests darrers anys han quedat com endarrerides, s'ha parlat molt del tema de filosofia, que es llevarà de secundària, i jo crec que això crea..., hi ha hagut grups a altres universitats i això, idò crea que no conèixer o no saber perfectament un tema en concret idò pot fer que la resta de persones tinguin dubtes. Tal vegada vostè aquí, si li va bé, podria resoldre'ns aquest dubte en relació a les titulacions d'humanitats.

Després s'ha parlat de les beques, vostè mateixa també ho ha anomenat. Jo crec que és molt important allò de les beques, cada vegada més. El nou espai encarirà, perquè augmentaran els anys d'estudis, si es vol fer el primer grau i el postgrau d'una tirada augmentarà els anys, i això tindrà un cost afegit. I hem sentit parlar d'aquestes beques préstec que vàrem sentir a una entrevista que es va fer a la ministra actual, i no sabem exactament com han de funcionar, si aquestes beques serà el Govern estatal que prestarà una quantitat als estudiants, que després una vegada que facin feina l'hauran de retornar o tal. Voldria tal vegada que vostè ens ho pugui aclarir un poquet més. També s'ha parlat de la compatibilitat d'estudis i feina.

No li demanaré res més, l'hora també és molt avançada i, res, si em podia aclarir aquests petits dubtes que li he demanat. Vull agrair-li la seva presència i la de l'equip rectoral i moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Llinàs. Sra. Casas té la paraula.

LA SRA. RECTORA DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS (Montserrat Casas i Ametller):

Moltes gràcies per les seves preguntes. Miri, la part d'una convocatòria extraordinària del certificat d'actitud pedagògica en aquest moment està exclosa perquè aquest any n'hem fetes dues, i amb la directiva que en aquest moment està vigent no es pot impartir cap títol de CAP a partir d'1 d'octubre del 2009; per tant està exclosa. Ara, sí és veritat que universitats, ministeri, etc., etc., doncs cerquem unes possibilitats d'implantació que asseguressin la qualitat sense que això fos una despesa extraordinària, i ja he explicat una mica abans quines possibilitats hi podria haver d'una cosa de transició. Però és qualque cosa que simplement està a nivell de converses; en aquest moment nosaltres estem fent feina com si l'haguéssim d'implantar, però l'any que ve. Pensem que és una cosa que en el 2013, quan sortissin els primers graduats de la nostra universitat, pensar que comencem el 2009 seria fantàstic, que implementar-ho ara doncs podrà donar lloc a una sèrie de problemes i pedres al camí que has d'anar esquivant, i que per descomptat ho farem, però en aquest moment no tenim la situació legislativa per poder-ho fer, i per tant la resposta és no.

Finançament. Agraïxo ara, si no ho he fet abans, tots els esforços que s'hagin fet per millorar el finançament de la Universitat de les Illes Balears, que partia des de molt antic com a molt mal finançada; ja dic clarament que és una cosa que s'ha d'anar fent gradualment. Mai no he cregut que la universitat ha de ser el motor, però no és l'únic problema de la comunitat autònoma i això ho tinc i ho tenim molt clar, però agraïm tots els esforços que s'hagin fet i simplement sabem que hi ha el compromís del Govern, del Parlament, sigui quin sigui, per saber que és important continuar-los fent. Estem al 0,9 del PIB i jo no me n'he recordat, entre tots els números que hem manejat avui i altres històries, perquè sí que ho coneixia i efectivament estem a la cua. És el que hi ha, diguéssim, és el que hi ha i entre tots hem d'intentar millorar-ho. Jo crec que és una mica com allò de recerca: també estem a la cua i ho hem d'intentar millorar.

I penso que en la mesura que cada vegada més doncs..., no m'agrada parlar així de competitivitat, però cada vegada més és necessari que tot el teixit, el teixit social, el teixit empresarial, innovi més per poder tirar endavant, doncs penso que per dir-ho d'alguna manera el finançament d'aquí per proporcionar els titulats i els professionals ben formats, i és aquest l'objectiu de la nostra universitat, doncs serà millor, però serà millor perquè és que no queda alternativa, també.

Respecte a allò que deia que l'empresa privada proposés titulacions, és que ni se'ns ha passat pel cap, per dir-ho així. I respecte a les titulacions d'humanitats, en l'adaptació a l'espai europeu d'educació superior totes les titulacions d'humanitats que tenim s'han adaptades, cosa que no és així, per exemple, en altres àmbits, en el següent sentit: els títols de magisteri de 6 s'han quedat reduïts a 2, perquè vénen així en competències professionals; però és que per exemple a l'àmbit d'economia i empresa hi havia la diplomatura d'empresarial i la llicenciatura de direcció i direcció d'empreses; s'han unificat en una sola titulació perquè ens ha semblat més adient després poder fer titulacions de màster. Bé, parlo d'això o podria parlar, per exemple, de l'àmbit d'informàtica, perquè a vegades dona la sensació que les humanitats estan marginades, però és que no és estrictament en absolut així, i és important, bàsic, tenir persones que reflexionin, que pensin bé. A més -ho vaig dir una vegada- a Estats Units hi ha molts filòsofs, per dir qualque cosa, que són caps de personal de grans empreses, una mica per connectar les dues coses. És precisament en l'àmbit d'humanitats on no s'ha reduït absolutament res. Per exemple a l'àmbit d'informàtica teníem informàtica de gestió, informàtica de sistemes i informàtica superior; en aquest moment hi haurà un únic títol de grau en informàtica -bé, això és el que està proposat-, i després hi haurà el màster, diguéssim, que seria l'equivalent a l'enginyeria superior. Per tant de cap manera està en el nostre ànim i, li ho diré ben clar, crec que en el de cap rector, almenys, pensar que les humanitats han d'anar a menys. Jo crec que a més aniran a més.

A veure, cada vegada necessitem més beques. El fet que vostè diu que l'espai europeu encarirà les coses, anem en compte; per exemple, passem tots a un model 4+1, però partim de llicenciatures que tenien 5 anys. Per tant aquest encariment es pot produir en tot cas en aquelles diplomatures que ara passen a 4 anys si és que després volen fer un màster, però repeteixo, és fals que les competències professionals -ho he dit abans- les tinguin els màsters, les tenen els graus, únicament i exclusivament hi ha uns màsters molt concrets als quals s'assignen competències professionals, els altres no els tenen, però sí són possibilitats de fer una especialització que quan no hi havia els màsters universitaris s'havia de fer pagant de la teva butxaca, per dir-ho així, deixem-ho així, amb els títols propis, i ara té preus oficials. Crec que això també és important. De totes maneres, estem totalment i absolutament d'acord amb l'increment de la política de beca.

No són beques préstecs, són préstecs a interès zero, del que vostè em parlava. Només són per als màsters, i què contempen? Contempen situacions en general de persones que el llinar, diguéssim, d'ingressos que tenen no els deixaria participar en una beca, i també comporten jo diria situacions, deixi-m'ho dir així, socials que ja són diferents de l'estudiant aquest típic, perquè hi ha gent que té un títol, el que li deia, es posa a fer feina, té una família, té uns ingressos i diu: "A mi m'interessaria, per exemple durant un any, fer una formació; però què faig?"; bé, doncs una possibilitat és demanar un préstec a interès zero que només es retorna en 20 anys a partir del moment en què guanyes més, si no ho recordo malament, de 22.000 euros i, en cas que mai no ho aconseguissis guanyar seria a fons perdut, els diners surten de la caixa del ministeri, i avui ho ha repetit el director general d'Universitats. Per tant és un sistema complementari al sistema, si em permet, de fons perdut de les beques que, per altra banda, funciona des de fa anys a tots els països europeus, i s'ha d'anar en compte perquè allà sí que a vegades el consideren com a beques, i quan per exemple a un li presenten els nombres de Suècia o de Noruega i diuen "un tant per cent de beques", t'ho mires i dius: "Però si tot el que correspon a la part de postgrau són préstecs a interès zero", és a dir, no m'agrada dir-los beques perquè aquí la connotació de beques és per una cosa a fons perdut; això en teoria no ho és però en els països nòrdics es computen com a beques. I aquesta és una mica no com funcionarà, ja funciona: l'any passat més de 4.000 estudiants de l'estat ho varen fer servir, i alguns estudiants que vénen de fora a cursar els nostres màsters ho fan servir.

Sí és cert que jo sempre he dit que això serveix per a estudiants de la zona euro; per a estudiants de fora de la zona euro és molt difícil perquè hi podrien optar, evidentment que sí, però clar, amb una moneda que pot ser fluctuant, doncs si es deixen per exemple de l'ordre de 25.000 euros o més, retornar-te'n després al teu país pensant que has de tornar això doncs és una cosa a la qual jo entenc que per exemple estudiants iberoamericans o estudiants, per exemple, de la zona euromediterrània del nord d'Àfrica és molt difícil que s'hi apuntin, i per això nosaltres, en la mesura que ens és possible, amb alguna entitat financera hem intentat tenir unes beques específiques precisament per a aquest col·lectiu d'estudiants, perquè a la zona euro en principi són quantitats -deixi-m'ho dir així- doncs raonables, que es poden assumir; fora d'aquí és més difícil que la gent ho pugui fer.

No sé si li he contestat tot. Moltes gràcies per tot.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Casas. És preceptiu demanar si els grups volen fer ús del torn de rèplica. Pareix que no.

Per tant, una vegada esgotat l'ordre del dia només ens queda agrair la presència i les extenses explicacions de la Sra. Casas, agrair, com deia, la seva presència i la de tot l'equip rectoral, així com la presència de la consellera, que avui ens ha acompanyat.

I, com deia, sense més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS